

സ്വയവഞ്ചനയുടെ ഇര

“ദൈവത്തെ കബളിപ്പിക്കാനാവില്ല” (ഗലാത്യർ 6:7 പി. ഒ. സി. വിവർത്തനം)- ഇതിൽ പുതുമയൊന്നുമില്ല. ലളിതമായ സത്യം. നമുക്കറിയാവുന്നത്. എങ്കിലും അടുത്തുചെന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഈ സത്യത്തിന്റെ വായ്ത്തലയ്ക്ക് എന്തൊരു മുർച്ചയാണ്! എന്തൊരു തിളക്കമാണ്!! ദൈവം കബളിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതിനു കാരണം ദൈവം ദൈവമാണെന്നുള്ളതാണ്. മനുഷ്യരെല്ലാം ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നവരാണ് - ഒന്നുകിൽ മറ്റുള്ളവരാൽ ചതിക്കപ്പെടുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ആത്മവഞ്ചനയ്ക്കു വിധേയരാകുന്നു.

മറ്റുള്ളവരാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ അനേകമടങ്ങ് അപകടകരമാണ് സ്വയം വഞ്ചിതരാകുന്നത്. നമ്മെ ആരെങ്കിലും കബളിപ്പിച്ചാൽ ഇന്നല്ലെങ്കിൽ നാളെ നമുക്കതു മനസ്സിലാകും. എന്നാൽ ആത്മവഞ്ചനയ്ക്ക് ഇരയാകുന്നവർക്ക് ദൈവം കരുണചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അതേപ്പറ്റി യാതൊരു ബോധ്യവും ലഭിക്കുന്നില്ല എന്നത് എത്രയോ ഭയങ്കരമാണ്! ഒരുവൻ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്വയവഞ്ചന മറ്റുള്ളവർക്ക് വേഗം മനസ്സിലാകും. പക്ഷേ അവനാകട്ടെ, അതേപ്പറ്റി യാതൊരു ഊഹവും ലഭിക്കുന്നില്ല. “അവൻ അവിടവിടെ നരച്ചിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അവൻ അറിയുന്നില്ല” (ഹോസെയ 7:9) എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. അവനെ കാണുന്നവർക്കെല്ലാം അവൻ അവിടവിടെ നരച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മനസ്സിലാകും. പക്ഷേ അവൻ മാത്രം അത് അറിയുന്നില്ല. എന്തൊരു ഗതികേട്!

യിസ്രായേൽ ജനം ഒരിക്കൽ ഈ ദുരവസ്ഥയിലായതിന്റെ പച്ചയായ ചിത്രീകരണം മലാഖി പ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ നാം കാണുന്നു. മനോഭാവം കൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടും വാക്കുകൾ കൊണ്ടും യിസ്രായേൽ ദൈവത്തെ മുഷിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തിരുന്നത്. അവരുടെ പിന്മാറ്റം പകൽ പോലെ വ്യക്തമായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവർക്കു മാത്രം അതേപ്പറ്റി വെളിച്ചം ലഭിച്ചില്ല. തുടർന്ന് ദൈവം അവരുടെ പിന്മാറ്റത്തിന്റെ പടികൾ ഒരോന്നും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പക്ഷേ അപ്പോഴും അവർക്കതു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അവർ തിരിച്ചു ചോദിക്കുകയാണ് “ഞങ്ങൾ എന്തു തെറ്റാണു ചെയ്തത്?” മലാഖി 1:6,7 2:17, 3:7,8 എന്നീ വാക്യങ്ങൾ നോക്കുക:

ദൈവം യിസ്രായേലിന്റെ കുറ്റവൃത്തങ്ങളെ ഓരോന്നായി തൊട്ടു കാണിക്കുമ്പോഴും അവർക്കു മാത്രം അക്കാര്യം മനസ്സിലാകുന്നില്ല! ഇതാണ് സ്വയവഞ്ചനയ്ക്കു വിധേയരായി എന്നതിന്റെ തെളിവ്.

എങ്ങനെയാണ് ആളുകൾ ആത്മവഞ്ചന എന്ന കെണിയിൽ അകപ്പെടുന്നത്? രണ്ടുവാക്യങ്ങൾ നമുക്കു നോക്കാം: “ന്യായവിധി എന്നതോ വെളിച്ചം ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തി ദോഷമുള്ളത് ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തെക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചതു തന്നെ” (യോഹന്നാൽ 3: 19)

“അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനാക്കവണ്ണം സത്യത്തെ സ്നേഹിച്ചു കൈക്കൊള്ളുകയാൽ തന്നെ അങ്ങനെ ഭവിക്കും. സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനീതിയിൽ രസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ന്യായവിധി വരേണ്ടതിന് ദൈവം അവർക്കു ഭോഷ്ക്കു വിശ്വസിക്കുമാറു വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തി അയക്കുന്നു.” (2 തെസ്സലോ. 2:10, 11).

ആത്മവഞ്ചനയിൽ ഒരുവൻ അകപ്പെടുന്നത് അവനു ലഭിക്കുന്ന ഒരു ന്യായവിധി തന്നെയാണ്. ആ ശിക്ഷാവിധി അവനു കിട്ടുവാനുള്ള കാരണം എന്താണ്? ഒന്നാമത്തെ വാക്യം പറയുന്നു: വെളിച്ചത്തേക്കാളേറെ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചാൽ നാം ആത്മവഞ്ചനയിൽ കുടുങ്ങും. സത്യത്തെയാണു വെളിച്ചം എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. ഭോഷ്ക്ക് ഇരുളും. നാം സത്യത്തെ സ്നേഹിക്കാതെ മനുഷ്യർവം ഭോഷ്ക്കിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടാൽ നാം ആത്മവഞ്ചനയിൽ കുടുങ്ങും.

രണ്ടാമത്തെ വാക്യം കൂറേക്കുടി ഗൗരവമുള്ളതാണ്. നമ്മെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു സത്യത്തെ നാം ഇഷ്ടപ്പെടാതെയിരുന്നാൽ, ആ സത്യത്തെ നാം അവഗണിച്ചാൽ, നാം നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വ്യാജം ശരിയാണെന്നു വിശ്വസിക്കത്തക്കവണ്ണം ദൈവം നമ്മുടെ മേൽ ഭോഷ്ക്കിന്റെ ഒരു വ്യാപാരശക്തിയെ അയക്കും. പിന്നെ, നാം ശ്രമിച്ചാൽ കൂടി നമുക്കു നമ്മെ സംബന്ധിക്കുന്ന സത്യം കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ പോകും! ജീവിതത്തിലെ തെറ്റായ ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു നമുക്കു വെളിച്ചം ലഭിച്ചാൽ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരാൾ നമ്മുടെ തറ്റായ മനോഭാവത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടിയാൽ, അതു വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അതു നമ്മെ സംബന്ധിച്ച സത്യമാണ്. ഈ സത്യത്തെ നമ്മൾ അംഗീകരിച്ച് സ്നേഹിച്ച് അതിൽ നിന്നു ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കണം. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നാം ആത്മവഞ്ചനയിൽ കുടുങ്ങുകയില്ല. എന്നാൽ പലപ്പോഴും എന്താണു സഭേവിക്കുന്നത്? ആളുകൾക്ക് അവരവരെക്കുറിച്ച് നല്ല അഭിപ്രായവും മതിപ്പും ഉള്ളതുകൊണ്ട് തങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരപ്രിയ സത്യം കേട്ടാൽ അത് അംഗീകരിക്കാൻ അവർ തയ്യാറാകുന്നില്ല. പകരം അവർ അതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവർ ഒരു കാപട്യത്തിൽ മുഖം ഒളിപ്പിക്കുകയാണ്. വെളിച്ചത്തേക്കാളേറെ ഇരുളിനെ സ്നേഹിക്കുകയാണ്. ഫലം: അവർ സ്വയവഞ്ചനയിൽ കുടുങ്ങുന്നു. തുടർന്ന് യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തിലേക്ക് ഒരിക്കലും ഉണരാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം വ്യാജത്തിന്റെ ഒരു വ്യാപാര ശക്തിക്ക് അവർ വിധേയരായിപ്പോകുന്നു. ദൈവം തന്നെയാണ് അവരുടെമേൽ ഈ വ്യാപാരശക്തി അയച്ചതെന്ന് ഓർക്കുക. പിന്നെ എന്തു രക്ഷയാണുള്ളത്?

ആത്മവഞ്ചനയിൽ കുടുങ്ങാതിരിക്കാൻ ഒരു വഴിയേ ഉള്ളൂ- നാം നമ്മോടു തന്നെ നിർദ്വയം സത്യസന്ധരായിരിക്കുക. നാം നമ്മോട് ഒരു കാര്യവും കാട്ടരുത്. ആദാമുവർഗ്ഗത്തിൽ ജനിച്ച എല്ലാവരും ഏറ്റവും കൂടുതൽ സ്നേഹിക്കുന്നത് അവരവരെത്തന്നെയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ മറ്റുള്ളവരോട് നിർദ്ദാക്ഷിണ്യം പെരുമാറുന്നവരും അവരവരോട് വളരെ ഇളവു കാട്ടും. മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകൾക്കു നേരെ നിഷ്ക്കരുണം വിരൽ ചൂണ്ടുന്നവരും സ്വന്തം തെറ്റുകൾക്കു നേരെ കണ്ണടയ്ക്കും. ഈ ആദാമുസ്വഭാവത്തോട് വിടപറയുക. കാരണം അതു നമ്മെ ആത്മവഞ്ചനയിലേക്കു നയിക്കും. അതിൽ തളച്ചിടും.

ഇക്കാര്യത്തിൽ രണ്ടാം ആദാമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പക്ഷത്തു നമുക്കു നിലയുറപ്പിക്കാം. തന്നിൽ യാതൊരു വിധമായ വഞ്ചനയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. (യെശയ്യാ. 53:9, 1 പത്രോ. 2:22). “എന്നെ അനുഗമിപ്പിൻ” എന്നു പറഞ്ഞ് നമ്മെ വിളിച്ചു കർത്താവ് നാം ഈ മേഖലയിലും അവിടുത്തെ അനുയായികളായിരിക്കും എന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നില്ലേ? ഉണ്ട്. പക്ഷേ നാം അതിന് ഒരു വിലകൊടുക്കാൻ തയ്യാറാവണം. ഉവ്വ്, ‘സത്യം വിലക്കുകയല്ല വാങ്ങുകയാണല്ലോ’ ചെയ്യേണ്ടത്.

Handwritten signature of the author.

- പേജ് 4 ആത്മവഞ്ചന
വാച്ച്മാൻ നീ
- പേജ് 5 വാങ്ങുകയോ വാങ്ങാതിരിക്കുകയോ?
സാക്ഷ്യം
- പേജ് 8 ആർ.എ.ടൊറെ
മാത്യു ജോർജ്ജ്
- പേജ് 12 യേശു എല്ലാറ്റിന്റെയും കേന്ദ്രം
എ.ഡബ്ല്യു.ടോസർ
- പേജ് 16 ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ മാധുര്യം
ബി.സന്ദീപ്
- പേജ് 18 ദൈവ ഭയം
സാക്ഷ്യം
- പേജ് 20 അധോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ
സി.എസ്. ലൂയിസ്, മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം
- പേജ് 23 വാർത്തയും വിശകലനവും
- പേജ് 24 മൂന്നുപ്രാർത്ഥനകൾ മൂന്നുമറുപടികൾ

വിചിന്തനത്തിന്

വരും, കൃപ

മണലിൽ പണിത വീട്, പാറമേൽ പണിത വീടിനെക്കാൾ വലിപ്പവും എടുപ്പും ഉള്ളതായിരിക്കും. എന്നാൽ എത്ര മഹത്താല വരങ്ങളും കഴിവുകളും കൃപയ്ക്കു തുല്യമാകുകയില്ല.

ജോൺ ഒവൻ

സുവിശേഷം

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രേമഭയനം അതുല്യമാണ്. ആ നിധി ഒളിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്ന വലയാണ് സുവിശേഷം തോമസ് ഗുഡ്വിൻ

ജീവമൊഴികൾ

നാഥാ... നിത്യജീവന്റെ
മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ
(യോഹ 6: 68)

എവിടെയുമുള്ള
ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ
ആരോഗ്യകരമായ
ആത്മീയവളർച്ചയെ
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന
ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബമാസിക

വാല്യം 2 ജൂലൈ 2004 ലക്കം 7

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ജോജി ടി. സാമുവൽ (കോട്ടയം)
ജോസ് മാത്യു (തിരുവനന്തപുരം)
മാത്യു ജോർജ്ജ് (തിരുവല്ല)
ബോബി ചെറിയാൻ (റാന്നി)

മാനേജർ

ജേക്കബ് മാത്യു (കായംകുളം)
ഫോൺ: 0479-2472643 (Res.)

വാർഷികവരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.80/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.500/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരള 686 016

ഫോൺ: 0481 - 2392753,

e-mail : Info@jeevamozhikal.cjb.net

മൂന്നുവർഷം വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ ഒന്നി ചുടയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

വിദേശപ്രതിനിധികൾ

യു. എസ്. എ

ബിനോയി ജയിംസ്

ഫോൺ : 512990-2808 (R)

512826-5028 (O)

ഇ-മെയിൽ : benoyjames@hotmail.com

ദുബായ്

ഫ്രാൻസിസ് ജോൺ (റജി)

മൊബൈൽ: 97150 - 6584700

ഇ-മെയിൽ : francis@kitgulf.com

ആത്മവഞ്ചന

വാച്ച്മാൻ നീ

ആത്മവഞ്ചനയ്ക്കു പിമ്പിലുള്ള കാരണങ്ങളെന്തൊക്കെയാണ്? ദൈവ വചനം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നോക്കിയാൽ ഇതിനു നിദാനമായ ചില കാരണങ്ങൾ കണ്ടെത്താം.

ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഒഴിവാക്കേണ്ടതിനും, പ്രതിസന്ധികളിൽ സ്വന്ത താൽപര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കേണ്ടതിനും, ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തെ സത്യസന്ധതയോടെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടതിനും പകരം, തങ്ങളുടെ നടപടി ശരിയെന്നു തങ്ങളോടുതന്നെ ന്യായീകരിച്ചുറയ്ക്കുന്നവരുണ്ട്. ക്രമേണ, തങ്ങളുടെ നിലപാടു ശരിതന്നെയെന്ന ബോധ്യത്തിലേക്ക് അവർ വരുന്നു. ഇതിന്റെ തുടക്കം എവിടെയാണ്? സത്യത്തിൽനിന്നും ഹൃദയത്തെ അന്യപ്പെടുത്തിയ ആ സന്ദർഭം മുതലാണ്. അവിടെ സംഭവിച്ചതെന്താണ്? വെളിച്ചത്തേക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചുവെന്നതാണ് (യോഹ. 3:19). ഇരുളുള്ളിടത്തെല്ലാം, തെറ്റായ ധാരണകളും, നിഗമനങ്ങളും, വിധികളും, ബോധ്യങ്ങളും ഉണ്ട് എന്നു നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. നാം ഇരുളിനെ സ്നേഹിക്കുന്ന പക്ഷം വഞ്ചിതരാകുക തന്നെ ചെയ്യും.

മനുഷ്യരാൽ അംഗീകാരവും, ആദരവും, മാന്യതയും അന്വേഷിക്കുന്ന വ്യക്തി, തന്നെക്കുറിച്ചു സത്യമല്ലാത്ത ധാരണകൾ മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുന്നു. സ്വതേയുള്ള ഭാവങ്ങളിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായ ഭാവങ്ങൾ നടിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം ഉറവിടം അഹന്തയാണ്. ക്രമേണ, മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ എന്തോ തനിക്കുണ്ട് എന്നുള്ള തോന്നലുകളിലേക്ക് അവൻ വരുന്നു. ആത്യന്തികമായി, തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള തോന്നലുകൾ അവൻ

യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നു കരുതുകയും, ആത്മവഞ്ചനയിലാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗർവ്വത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഫലമാണ് ആത്മവഞ്ചന. “നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഹങ്കാരം നിന്നെ ചതിച്ചിരിക്കുന്നു.” (ഓബ.3). സഹോദരി

ഗർവ്വത്തിന്റെ അനിവാര്യമായ ഫലമാണ് ആത്മവഞ്ചന.

സഹോദരിസഹോദരന്മാരേ, നിഗളത്തെ ലഘുവായി കണ്ടുകൂടാ. അതു നിങ്ങളെ സത്യത്യാഗികളാക്കിത്തീർക്കും! വിഭ്രാന്തിയിലെത്തിക്കും!

സഹോദരന്മാരേ, നിഗളത്തെ ലഘുവായി കണ്ടുകൂടാ. അതു നിങ്ങളെ സത്യത്യാഗികളാക്കിത്തീർക്കും! വിഭ്രാന്തിയിലെത്തിക്കും!

സത്യത്തോടുള്ള സ്നേഹം വിരളമായേ മനുഷ്യരിൽ കാണാറുള്ളൂ. ദൈവത്തിന്റെ സത്യം സ്വീകരിപ്പാൻ നാം ഹൃദയംഗമമായി ഒരുക്കമുള്ളവരെങ്കിൽ, ഭാഗ്യവാന്മാർ തന്നെ. സത്യം വിലയ്ക്കുവാങ്ങേണ്ടതാണ്; അതിനു വേണ്ടി നാം നൽകേണ്ട ഒരു വിലയുണ്ട്. സത്യത്തിനായി ത്യാഗപ്പെട്ട ഒരു ഹൃദയം നമുക്കില്ലെങ്കിൽ ഭോഷ്കു വിശ്വസിക്കുകയെന്നതു നമ്മുടെ ഹൃദ

യത്തിന്റെ ഒരു പ്രവണതയായിത്തീരുന്നു. ‘സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനിതിയിൽ രസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ന്യായവിധി വരേണ്ടതിന്, ദൈവം അവർക്ക് ഭോഷ്കു വിശ്വസിക്കുമാറ് വ്യാജത്തിന്റെ സ്വാധീനശക്തി അയയ്ക്കുന്നു’ (2 തെസ 2:11,12). എത്ര ഭയാനകമായ അനന്തരഫലം! സത്യത്തെ അവഗണിച്ചു. പിന്നീട് അതിനെ വളച്ചൊടിച്ച്, ഒടുവിലിതാ ഹൃദയത്തിൽ അതിനു സ്ഥാനമില്ലാതെയായിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമെന്താണ്? അവർ സത്യത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞുവെന്നു മാത്രമല്ല, ആ സത്യം സത്യമേയല്ല എന്നു വിശ്വസിക്കുവാനുള്ള ഒരു ഹൃദയത്തിന്റെ ഉടമയായും അവർ തീരുന്നു. സത്യത്തെ അസത്യമായും, അസത്യത്തെ സത്യമായും പ്രസ്താവിക്കാൻ കൂടി അവർക്കു കഴിയുന്നു. അതിനുള്ള ധൈര്യവും ബോധ്യവും അവർക്കുണ്ടാകുന്നു. എത്ര വലിയ ആത്മവഞ്ചന!

സത്യത്തെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തിരസ്കരിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, പിന്നീടൊരിക്കൽ ആ സത്യത്തെ കണ്ടെത്തുകയെന്നതു വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. ഒരു വൈദികവിദ്യാർത്ഥി ഒരിക്കൽ തന്റെ അധ്യാപകനോടു സ്നാനത്തെ കുറിച്ച് ആരാധനാർത്ഥം പോയി. “യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശുമരണത്തിൽ ഞാനും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഞാൻ മരിച്ചവനായിരിക്കുന്നു. ഇനിയിപ്പോൾ കഴിച്ചിടപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അതായത് ഞാൻ സ്നാനമേല്ക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് തിരുവചനത്തിൽനിന്നും കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. താങ്കൾ അതിനെക്കുറിച്ചെന്തു പറയുന്നു?” ആ വിദ്യാർത്ഥി ചോദിച്ചു. “മുമ്പൊരിക്കൽ എനിക്കും ഇതുപോലെയൊരു അനുഭവം ഉണ്ടായി. യേശു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടിയുള്ള മരണ, അടക്ക, പുനരുത്ഥാനങ്ങളുടെ സത്യം ഞാൻ കാണുകയും, സ്നാനമേല്ക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകത ഞാൻ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. എന്റെ വേദാധ്യാപനം പൂർത്തിയാകുന്ന സമയമായിരുന്നു. എന്നാൽ, ഞാൻ സ്നാനമേൽക്കുകയായിരുന്നെങ്കിൽ, ഞാനുൾപ്പെട്ട സഭാവിഭാഗത്തോടു ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുക സാധ്യമായിരുന്നില്ല. ഞാൻ ആ കാര്യമോർത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചു. എന്റെ ബിരുദസമ്പാദനവും, ഓർഡിനേഷനും വരെ ആ

ശേഷം പേജ് 6-ൽ

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

വാങ്ങുകയോ വാങ്ങാതിരിക്കുകയോ?

ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി അറുപത്തി ഒന്നാമാണ്ടിന്റെ പ്രാരംഭഘട്ടം; ഞാൻ ബോംബേ നാവികത്താവളത്തിൽ ജോലിചെയ്തിരുന്ന കാലം. സംഗീതോപകരണങ്ങൾ വിൽക്കുന്ന ഒരു കടയുടെ ജാലകത്തിൽ അക്കോർഡിയൻ എന്ന ആകർഷകമായ ഒരു പാശ്ചാത്യ സംഗീതോപകരണം എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. അക്കോർഡിയൻ വായിക്കാൻ പഠിക്കുക എന്നത് എന്റെ വലിയ ആഗ്രഹമായിരുന്നതിനാൽ അത് വാങ്ങുന്ന കാര്യം ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു ദൈവപൈതലായ ഞാൻ വലിയതോ ചെറിയതോ ആയ ഏതുകാര്യത്തിലും ദൈവഹിതം ആരായേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടെന്ന് എനിക്ക് അറിയാമായിരുന്നു. ആയതിനാൽ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ദൈവഹിതം ആരായുവാൻ ഞാൻ മനസ്സു വച്ചു. എന്നാൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ദൈവഹിതം എങ്ങനെ കണ്ടെത്തണം എന്നുള്ള കാര്യം എനിക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്നു. അതിനാൽ ദൈവത്തോട് ഞാൻ ഒരടയാളം ചോദിച്ചു. അക്കോർഡിയന്റെ വില ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യയിൽ കുറവാണെങ്കിൽ ഞാൻ അത് വാങ്ങണം എന്നാണ് ദൈവഹിതം എന്ന് ഗ്രഹിക്കും എന്നായിരുന്നു ഞാൻ ദൈവത്തോടു പറഞ്ഞത്. ആ തുകയിൽ കൂടുതലാണ് കടക്കാൻ പറയുന്ന വിലയെങ്കിൽ അത് വാങ്ങുന്നത് ദൈവഹിതമല്ല എന്ന് അനുമാനിക്കും. മനോഹരമായ ആ അക്കോർഡിയൻ വാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹമായ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്ന ഞാൻ ഹൃദയംഗമമായി ആശിച്ചു. അതിന്റെ വില ഞാൻ ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞ തുകയിൽ കുറവായിരിക്കണേ എന്ന്!

എന്നാൽ വിചിത്രമെന്നു പറയട്ടെ; അക്കോർഡിയൻ കടയുടെമുറ്റത്തു ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ വില ഞാൻ നേരത്തെ ദൈവത്തോട് പറഞ്ഞിരുന്ന വിലയേക്കാൾ അല്പംമാത്രം കൂടുതലായിരുന്നു! പല ചിന്തകൾ പെട്ടെന്ന് എന്റെ മനസ്സിലൂടെ കടന്നുപോയി. ഒന്നാമതായി കടക്കാൻ പറഞ്ഞ തുക കൊടുക്കുവാൻ എന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാമതായി വിദേശ നിർമ്മിതമായ ഈ സംഗീതോപകര

ണത്തിന്റെ ഇറക്കുമതി സർക്കാർ നിരോധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തമ്പുലം ബോംബേ പട്ടണത്തിലെ ഏതെങ്കിലും കടയിൽ കിട്ടാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒടുവിലത്തെ അക്കോർഡിയൻ ഇതാവാം. മൂന്നാമതായി ക്രിസ്തീയ മിറ്റിംഗുകളിൽ സംഗീതം ആലപിക്കാൻ മാത്രമായിരുന്നു ഞാൻ അക്കോർഡിയൻ വായന അഭ്യസിക്കുവാൻ താല്പര്യപ്പെട്ടത്.

എന്നാൽ ദൈവഹിതം ഗ്രഹിക്കുവാനായി ഞാൻ ദൈവത്തോട് ഒരു അടയാളം ചോദിച്ചിരുന്നു എന്നും, ആ

തോപകരണം ലഭിച്ചില്ല എന്നതിൽ നിരാശ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചു എന്നതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുകയായിരുന്നു.

ചില ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം അക്രൈസ്തവനായ എന്റെ ഒരു സഹപ്രവർത്തകനോട് ഞാൻ കർത്താവായ യേശുവിനെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. ബൈബിളിൽ നിന്നും അയാൾ ചോദിച്ച ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായിട്ടും ബൈബിളിലെ ഒരു കാര്യത്തിന് മറുപടി പറയാൻ കഴിഞ്ഞില്ലല്ലോ എന്നതിൽ ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു. എന്റെ മുറിയിലേക്ക് മടങ്ങിയത് ദൈവവചനം നന്നായിപ്പഠിക്കുവാനുള്ള ദൃഢ നിശ്ചയത്തോടെയായിരുന്നു. ദൈവവചനത്തിൽ ഉത്തരം തന്നിട്ടുള്ള ഏതുകാര്യവും അറിയാവുന്ന ഒരാളായിത്തീരുക എന്നതായിരുന്നു എന്റെ ലക്ഷ്യം.

1959-ൽ രക്ഷയുടെ ഉറപ്പ് എനിക്ക് ലഭിച്ച ശേഷം ദിനംതോറും ദൈവവചനം വായിക്കുവാനുള്ള ഒരു വാങ്മുഖം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാ

ഒരു ദൈവപൈതലായ ഞാൻ വലിയതോ ചെറിയതോ ആയ ഏതുകാര്യത്തിലും ദൈവഹിതം ആരായേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. ആയതിനാൽ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ ഈ വിഷയത്തിലുള്ള ദൈവഹിതം ആരായുവാൻ ഞാൻ മനസ്സു വച്ചു. എന്നാൽ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ ദൈവഹിതം എങ്ങനെ കണ്ടെത്തണം എന്നുള്ള കാര്യം എനിക്ക് അജ്ഞാതമായിരുന്നു. അതിനാൽ ദൈവത്തോട് ഞാൻ ഒരടയാളം ചോദിച്ചു.

അടയാളം നിറവേറിയിട്ടില്ല എന്നു മുളള കാര്യം മേൽപ്പറഞ്ഞ മൂന്നു കാര്യങ്ങളേക്കാൾ ശക്തമായി എന്റെ മനസ്സിനെ സ്വാധീനിച്ചു. അക്കോർഡിയൻ വാങ്ങേണ്ട എന്നു തന്നെ തീരുമാനിച്ച ഞാൻ ആ കടയിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങി. വളരെ ആഗ്രഹിച്ച ആ സംഗീ

തിരുന്നു. ബൈബിൾ മുഴുവനും വേഗത്തിൽ വായിച്ചുതീർക്കാൻ ആദ്യമായി താല്പര്യം തോന്നി. ആറുമാസം കൊണ്ട് തീരുവചനം ആദിയോടന്തം ഒരാവൃത്തി വായിക്കുകയും ചെയ്തു. വായിച്ച കാര്യങ്ങൾ വളരെക്കുറച്ചു

ശേഷം 6-ാം പേജിൽ

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

ആത്മവഞ്ചന (4-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

കാര്യം നീട്ടിവയ്ക്കാം എന്നെന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നി. എന്റെ പഠനം കഴിഞ്ഞ് ഞാനൊരു സഭാശുശ്രൂഷകനായി. ഇപ്പോൾ പല വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. ഞാൻ സ്നാനപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും ഇതുവരെയും എല്ലാം നന്നായിത്തന്നെ പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ നിന്റെ പഠനത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുക. പഠനവും ഓർഡിനേഷനും കഴിഞ്ഞ്, പിന്നീടൊരിക്കൽ ഈ കാര്യം നിന്നെ അലട്ടിയില്ലെന്നുതന്നെ വരാം” അദ്ധ്യാപകൻ പറഞ്ഞു. സത്യം മറികടന്നശേഷം, ലംഘിച്ചശേഷം, നിഷേധിച്ചശേഷം, സമാധാനപൂർവ്വം ജീവിക്കുക! ഇത് ആത്മവഞ്ചനയല്ലാതെ പിന്നെയെന്താണ്? നമ്മുടെ ഹൃദയം ദൈവത്തോടു പൂർണ്ണവും ഏകാഗ്രവുമല്ലെങ്കിൽ നാം വഞ്ചിതരാകും.

“തമ്മിൽ തമ്മിൽ ബഹുമാനം, വാങ്ങിക്കൊണ്ട് ഏക ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നുള്ള ബഹുമാനം അന്വേഷിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്ക് എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കുവാൻ കഴിയും?” യേശു ചോദിക്കുന്നു: (യോഹ. 5: 44) ഏക ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ബഹുമാനം മാത്രം! ഇതിൽനിന്നും എപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം വ്യതിചലിക്കുമോ അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയം ഭോഷ്കിനുവേണ്ടി തുറക്കപ്പെടും. ഇക്കാരണത്താൽ യഹൂദന്മാർ

ദന്മാർ യേശുവിനെ തിരസ്കരിക്കുകയും, നിത്യജീവനെന്നതന്നെ നഷ്ടമാക്കുകയും ചെയ്തു.

**തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ
ആരോഗ്യമുള്ളതായിരിക്കെ,
ഏതോ രോഗം
പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു കരുതുന്നവരു
ണ്ട്. തങ്ങൾക്കു കൗഴച
മൊന്നുമില്ലെന്നു
പറയുന്ന ഡോക്ടർമാ
രുടെ കഴിവിനെ
അവർ ചോദ്യം
ചെയ്യുന്നു; മറിച്ച്
കൗഴചമുണ്ടെന്നു സമ്മ
തിക്കുന്നവരെ പുക
ഴ്ത്തിയും പറയുന്നു.**

ആത്മവഞ്ചനയുടെ പ്രത്യക്ഷ
ലക്ഷണങ്ങൾ.
ഒരു കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചശേഷം
അങ്ങനെയൊരു കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചി

ട്ടേയില്ല എന്നു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നവരുണ്ട്. അതുപോലെ മറിച്ചും-തങ്ങൾ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കാര്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതായി വിശ്വസിക്കാൻ അവർക്ക് കഴിയുന്നു. മറ്റുള്ളവർ പറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതായി അവർ സങ്കല്പിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ചിന്തയിൽ അപ്രകാരം ഉറയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ ആരംഭം, മറ്റുള്ളവരോടു ഭോഷ്കു പറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്ന ഒരു സ്വഭാവത്തിൽനിന്നുമാണ്. ആരംഭത്തിൽ ഭോഷ്കു പറയുമ്പോൾ അസ്വസ്ഥത അനുഭവപ്പെടാറുണ്ടെങ്കിലും, ക്രമേണ അതിൽ തെറ്റ് അനുഭവപ്പെടാത്ത ഒരു അവസ്ഥയിലേക്ക് അവൻ എത്തിച്ചേരുന്നു. ഭോഷ്ക് പറയുന്നത് ഒരു പരിചയമായി അവനു തീരുന്നു. ഒടുവിൽ താൻ പറയുന്ന ഭോഷ്ക്, സത്യമാണെന്ന്-അവൻ തന്നെ വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങുന്നു. അങ്ങനെ ആത്മവഞ്ചനയ്ക്ക് അവർ ഇരയായിത്തീരുന്നു.

മറ്റൊരാൾക്കു പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ലഭിച്ച മറുപടിയെക്കുറിച്ചോ, പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച പരിഹാരത്തെക്കുറിച്ചോ; പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ലഭിച്ച അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചോ ഒരു സഹോദരൻ കേൾക്കുന്നു. തന്റെ പ്രാർത്ഥനയും, പ്രശ്നങ്ങളും, പ്രവർത്തനങ്ങളും അതേ നിലയിൽ

□

വാങ്ങുകയോ വാങ്ങാതിരിക്കുകയോ?

(5-ാം പേജിൽ നിന്ന് തുടർച്ച)

മാത്രമേ അന്ന് ഗ്രഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ എങ്കിലും ആ വായന എന്റെ വിശ്വാസത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തി. ഗൗരവമുള്ള ഒരു ബൈബിൾ പഠിതാവായിരുന്നില്ല തുടക്കത്തിൽ ഞാൻ.

എന്നാൽ വൈകാതെ ദൈവവചന പഠനം എനിക്ക് ഒരു ഹരമായിത്തീർന്നു. എന്റെ ഒഴിവുസമയങ്ങളിലെല്ലാം മണിക്കൂറുകളോളം രാപ്പകൽ ബൈബിളുമായി ഞാൻ പഠനം തുടർന്നു. പണം മിച്ച് വച്ച് ബൈബിളിലെ ഒത്തു വാക്യങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരം - യങ്സ് കൺകോർഡൻസ് - ഞാൻ സ്വന്തമാക്കുകയും വിവിധ പദങ്ങൾ ബൈബിളിൽ ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് എവിടെയൊക്കെ എന്ന് താത്പര്യപൂർവ്വം പഠിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. തിരുവചനത്തിലെ കാര്യങ്ങൾ ഒട്ടും അറിയാതെയിരുന്ന ഞാൻ ആഴമായ ദൈവികസത്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഒരു അക്കോർഡിയൻ അന്ന് വാങ്ങുവാൻ ദൈവം എന്നെ അനുവദിക്കാഞ്ഞത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് എനിക്ക് ബോദ്ധ്യമായി. അത് വാങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സംഗീത വാസന പരിപോഷിപ്പിക്കുവാൻ എന്റെ ഒഴിവുസമയമെല്ലാം വിനിയോഗിക്കുമായിരുന്നു! സംഗീതത്തിൽ താത്പര്യമുള്ള ആർക്കും അറിയാവുന്ന സത്യമാണ് ഒരു സംഗീതോപകരണം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരിക്കലും പൂർണ്ണത കൈവരിക്കാനാവില്ല എന്ന കാര്യം. അത് അനന്തമായ ഒരു തപസ്വയാണ്. ഞാൻ അക്കോർഡിയൻ എന്ന സംഗീതോപകരണത്തിന്റെ അടിമയായേനേ.

രസകരമായ കാര്യം, ആറുവർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം മറ്റൊരാളിൽ നിന്ന് ഒരു അക്കോർഡിയൻ വിലയ്ക്കു വാങ്ങാൻ എനിക്ക് കഴിഞ്ഞു എന്നതാണ്. അപ്പോഴേക്കും ദൈവവചന

ത്തോട് ആഴമായ വിധേയത്വം എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വേരുറച്ചിരുന്നതിനാൽ അക്കോർഡിയൻ എന്നെ അടിമപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. മറിച്ച് അത് എന്റെ അടിമയായിരുന്നു. ഞാൻ ഒരു വിദഗ്ദ്ധനായ സംഗീതജ്ഞനായില്ല. എന്നാൽ തിരുഹൃദയത്തിൽ കുറേക്കൂടി മെച്ചമായ മറ്റു ചിലതു എനിക്കുവേണ്ടി ഉണ്ടായിരുന്നു. 1961 ൽ ഈ കാര്യം എനിക്ക് തികച്ചും അജ്ഞാതമായിരുന്നു. സംഗീതാഭ്യസനത്തെക്കാൾ ദൈവവചനപഠനത്തിനായി സമയം വേർതിരിക്കാനും തദാദാ ഒരു വേദാദ്ധ്യാപകനാകാനും കഴിഞ്ഞു എന്നതിൽ ഇന്ന് ഞാൻ ദൈവത്തോട് അത്യധികം നന്ദിയുള്ളവനാണ്. ക്രിസ്തീയ സംഗീതത്തിൽ സമർത്ഥരായ ധാരാളം പേരുണ്ടെങ്കിലും അഭിഷിക്തരായ ദൈവവചനാദ്ധ്യാപകർ എത്രയോ വിരളമാണ്.

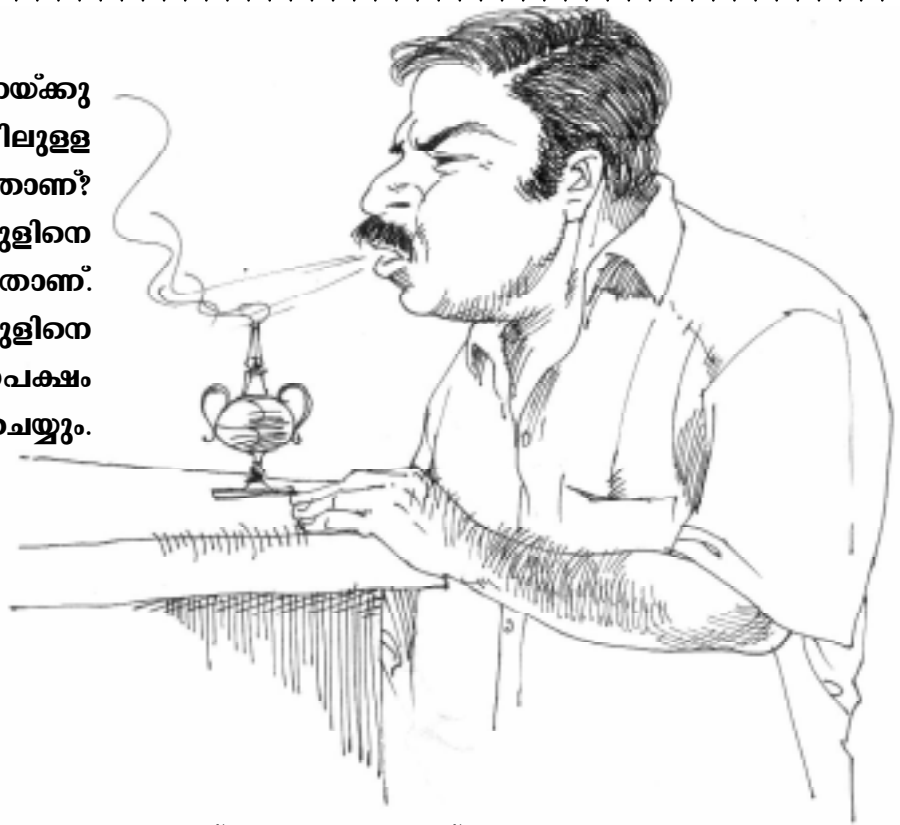
അതേ, വലിയ വാതിലുകൾ ചെറിയ വിജാഗ്രിതകളിലാണ് തിരിയുന്നത്!!

●

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

**ആത്മവഞ്ചനയ്ക്കു
പിമ്പിലുള്ള
കാരണമെന്താണ്?
വെളിച്ചത്തേക്കാൾ ഇരുളിനെ
സ്നേഹിച്ചുവെന്നതാണ്.
നാം ഇരുളിനെ
സ്നേഹിക്കുന്നപക്ഷം
വഞ്ചിതരാകുകതന്നെ ചെയ്യും.**

പരിഹരിക്കപ്പെടുന്നതായി ഈ സഹോദരൻ ഭാവനയിൽ കാണുന്നു. അവസരം കിട്ടുമ്പോഴെങ്കിലും താൻ എഴുന്നേറ്റ് തന്റെ സ്വപ്നങ്ങൾ യഥാർത്ഥ അനുഭവമെന്നവണ്ണം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു. ക്രമേണ താൻ പറയുന്നതിൽ യഥാർത്ഥമേയ്ക്ക് സങ്കല്പമേയ്ക്ക് എന്നു തിരിച്ചറിയാൻ കൂടി കഴിയാത്ത നിലയിൽ അവൻ ഭോഷ്കിന് അടിമപ്പെടുന്നു.

തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ ആരോഗ്യമുള്ളതായിരിക്കെ, ഏതോ രോഗം പിടിപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കരുതുന്നവരുണ്ട്. അവർ തങ്ങളുടെ ക്ഷീണാസ്വാസ്ഥ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരാതിപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. അല്പം ഹൃദയമിടിപ്പുകൂടിയാൽ ഹൃദ്രോഗമുണ്ടെന്നും, അല്പം കഠിനമായിച്ചുമച്ചാൽ ക്ഷയരോഗമാണെന്നുമുള്ള നിഗമനത്തിൽ അവർ എത്തിച്ചേരുന്നു. തങ്ങൾക്കു കഴുപ്പമൊന്നുമില്ലെന്നു പറയുന്ന ഡോക്ടർമാരുടെ കഴിവിനെ അവർ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു; മറിച്ച് കഴുപ്പമുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കുന്നവരെ പുകഴ്ത്തിയും പറയുന്നു. തങ്ങളോടു തന്നെയുള്ള അമിതമായ സ്നേഹത്തിന്റെ അനന്തരഫലമാണിത്. കൂട്ടുകാരിൽനിന്നും, വീട്ടുകാരിൽ നിന്നും സഹതാപം ആർജ്ജിക്കുവാനുള്ള

നിഗൂഢതാത്പര്യത്തിൽനിന്നാണ് ഇതുണ്ടാകുന്നത്. ഒടുവിൽ ഒരു ഭോഷ്കിനു വിധേയപ്പെട്ടു ജീവിക്കുവാൻ അവർക്കു ഇടയായിത്തീരുന്നു.

ഇവണ്ണം തന്നെ ഭയാശങ്കകൾക്കു വിധേയപ്പെടുന്നവരുണ്ട്. ചിലതു സംഭവിക്കുമെന്നുള്ള ഭയത്തിന് അവർ ഇടം നൽകുന്നു. അവസാനം ഭയത്തിനടിമയായിത്തീരുന്നു. ചില കേൾവികളെയും, ചില സാഹചര്യങ്ങളെയും, ചില സംഭവങ്ങളെയും ചേർത്തിണക്കി അവർ നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിനും, സത്യത്തിനും ഇടം നൽകാതെ നിമിത്തം ഇങ്ങനെയുള്ളവരെക്കൊക്കെയും ഭോഷ്കിന്റെ ശക്തമായ സ്വാധീനത്തിനു വിധേയപ്പെടുത്താൻ പറ്റാത്തതുപോലെയല്ല.

ദൈവമുമ്പാകെ നിർമ്മലതയോടെ ജീവിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ നിരന്തരം കുറ്റബോധത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു. കുറ്റക്കാരായി തങ്ങളെത്തന്നെ നോക്കുകയും മരണതുല്യം അതേക്കുറിച്ചു ഭാരപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ രക്തത്തിനു തന്നെ കഴുകുവാനും ദൈവത്തിനു തന്നോടു പൊറുക്കുവാനും കഴിയുകയില്ലെന്നുള്ള അപകടകരമായ ഒരു നെടുവീർപ്പിലേക്കവർ എത്തിച്ചേരുന്നു. മനോവ്യഥയിലും,

കണ്ണുനീരിലും തുടർമാനം അവർ തങ്ങളുടെ പാപം ഏറ്റുപറയുന്നു. ഇതെന്താണ്? പാപത്തിന്റെ ബോധ്യങ്ങളിൽപ്പോലും നാം ആത്മവഞ്ചനയിലായിത്തീരാം. ദൈവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിന്റെ അഭാവം നിമിത്തമാണിത്.

തിന്മയ്ക്കു നന്മയെന്നും, നന്മയ്ക്കു തിന്മയെന്നും പേർ പറയുകയും ഇരുട്ടിനെ വെളിച്ചവും വെളിച്ചത്തെ ഇരുട്ടുമാക്കുകയും, കൈപ്പിനെ മധുരവും മധുരത്തെ കൈപ്പും ആക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്ക് അയ്യോ കഷ്ടം! (യെശ. 5:20). തീർത്തും തെറ്റിലായിരിക്കെ ശരി ചെയ്യുന്നുവെന്ന ബോധ്യത്തിലായിരിക്കുക എത്ര ഭയപ്പെടേണ്ട കാര്യമാണ്! പാപം എന്നതു മലിനതയാകുന്നു; എന്നാൽ അതു ദർശിക്കാതെയിരിക്കുന്നത് ഇരുട്ടുതന്നെ. മലിനത ആപൽക്കരമാകുന്നു; എന്നാൽ മലിനതയോട് ഇരുൾ ചേരുമ്പോൾ അത്യാപൽക്കരമായിത്തീരുന്നു!

വാസ്തവത്തിൽ ആത്മവഞ്ചനയെന്ന് ഒരു സാധാരണ ലക്ഷണമാണ്. വ്യത്യസ്തമായ തോതിലാണെങ്കിലും ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയിലും ഇതിനിടമുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ കാര്യം നിസ്സാരമായി നാം കരുതരുത്.

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

ആർ. എ. ടൊറെ: ലോകവ്യാപകമായ ഒരു ഉണർവിന്റെ തീനാളം

ക്രിസ്തീയശുശ്രൂഷയുടെ ഏതെങ്കിലും രണ്ട് മേഖലകളിൽ പ്രാഗൽഭ്യം തെളിയിച്ചവർ ചുരുക്കമാണ്. മൂന്ന് മേഖലകളിൽ പ്രാപ്തരായവർ അപൂർവ്വമാണ്. നാലു മേഖലകളിൽ പ്രശോഭിച്ചവരെ കണ്ടെത്തുക മിക്കവാറും അസാധ്യമാണുതാനും. രുബെൻ ആർച്ചർ ടൊറെ, മൂന്നാമത്തെ അത്യപൂർവ്വഗുണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയായിരുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസ വിദഗ്ദ്ധൻ, സഭാശുശ്രൂഷകൻ, ലോകപ്രശസ്തനായ സുവിശേഷകൻ, ഗ്രന്ഥകർത്താവ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന ആ അപൂർവ്വ താരകം പൊലിഞ്ഞിട്ട് ഏതാണ്ട് മൂക്കാൽ ശതകം പൂർത്തിയാകുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ തുറകളിലുള്ള ദൈവിക വരം പ്രാപിച്ചവൻ എന്നതു കൂടാതെ ടൊറെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാവിരന്ദും, ആഴമുള്ള ബൈബിൾ പഠിതാവും, ആത്മാക്കളെ വ്യക്തിഗതസുവിശേഷീകരണത്തിലൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിനായി നേടുന്ന സുവിശേഷ പോരാളിയുമായിരുന്നു എന്നതാണ് സത്യം.

ക്രിസ്തുവിനായി ഇത്രയധികം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാലത്തിനുശേഷം മറ്റാർക്കെങ്കിലും കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കാൻ കൊതിച്ചിരുന്ന ഈ ദൈവ മനുഷ്യന്റെ സംഭവബഹുലമായ ജീവിതത്തിലൂടെ ഒരു ഓട്ടപ്രദക്ഷിണം നടത്തുവാനേ സ്ഥലപരിമിതി മൂലം ഇപ്പോൾ തുനിയുന്നുള്ളൂ.

ന്യൂയോർക്ക് പട്ടണത്തിലെ ഒരു അഭിഭാഷകനും ബാങ്കറും ആയിരുന്ന രുബെൻ ആയിരുന്നു ടൊറെയുടെ പിതാവ്. രുബെൻ - എലിസബെത്ത്

ദമ്പതിമാരുടെ പുത്രനായി 1856 ജനുവരി 28-ാം തീയതി അമേരിക്കയിലെ ന്യൂജെഴ്സിയിലായിരുന്നു ജനനം. മാതാ പിതാക്കൾ കുലീനരായ ക്രിസ്തീയവിശ്വാസികളായിരുന്നു. മാതാവ് എലീസബെത്ത് മകനുവേണ്ടി വളരെ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നു. ടൊറെയ്ക്ക്

ടൊറെ ഒരു പ്രാർത്ഥനാവിരന്ദും, ആഴമുള്ള ബൈബിൾ പഠിതാവും, ആത്മാക്കളെ വ്യക്തിഗത സുവിശേഷീകരണത്തിലൂടെ ദൈവരാജ്യത്തിനായി നേടുന്ന സുവിശേഷ പോരാളിയുമായിരുന്നു

കേവലം മൂന്നു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ ആ കുടുംബം ബ്രൂക്ലിൻ എന്ന സ്ഥലത്തേക്കും, പത്തുവയസ്സായപ്പോൾ ന്യൂയോർക്ക് സംസ്ഥാനത്തെ ഒരു ഗ്രാമത്തിലേക്കും താമസം മാറ്റി. പിതാവിന്റെ സമ്പത്തെല്ലാം നഷ്ടമായതിനാൽ ടൊറെയ്ക്ക് പിതൃസ്വത്തായി ഒന്നും തന്നെ ലഭിച്ചില്ല. ആ ഭവനത്തിൽ കർത്തൃദിവസം മാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിലും മറ്റു ദിവസങ്ങളിൽ ദൈവഭക്തിയുടെ അന്തരീക്ഷം ലഭ്യമല്ലായിരുന്നത് കൗമാര പ്രായത്തിൽ ടൊറെയുടെ ജീവിതത്തെ ലൗകിക സന്തോഷങ്ങളിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. ഒരിക്കൽ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായകുഞ്ഞെ

മാതൃ ജോർജ്ജ്

ങ്ങനെ എന്ന് വിശദീകരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം ടൊറെ വായിക്കാനിടയായി. ഒരു വക്കീലായിത്തീരുന്നതിനു പകരം ദൈവം തന്നെ ഒരു സുവിശേഷപ്രസംഗകൻ ആക്കിയേക്കും എന്ന ചിന്ത തുടർന്നുള്ള ദൈവികാനുഭവങ്ങൾക്ക് വിരാമമിടുകയാണ് ചെയ്തത്. പതിനഞ്ചു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ പ്രശസ്തമായ യേൽ സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠനം തുടങ്ങിയ ടൊറെ ആത്മിക കാര്യങ്ങളെ സംശയ ദൃഷ്ടിയോടും വിമർശനബുദ്ധിയോടും കാണാൻ തുടങ്ങി. കലാശാലയുടെ അന്തരീക്ഷം തനിക്ക് മതിയാവോളം സന്തോഷിക്കാനുള്ള വേദിയൊരുക്കി. ഓട്ടപ്പന്തങ്ങൾ, ചീട്ടുകളി, നാടകം, നൃത്തം തുടങ്ങിയ ലൗകികമായ വിനോദങ്ങൾ ക്രിസ്തീയമായ അനുഭവങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും മനസ്സോ സമയമോ ഇല്ലാതാക്കിത്തീർക്കുകയായിരുന്നു.

യേൽ സർവ്വകലാശാലയിലായിരുന്ന ഒരു രാത്രി ടൊറെ ഒരു സ്വപ്നം കണ്ടു. അമ്മ ഒരു മാലാഖയായി തന്റെ അടുത്തു വന്ന് ദൈവ വചനം പ്രസംഗിക്കാൻ തന്നോട് ആവശ്യപ്പെടുകയാണ്. ഈ സ്വപ്നം കൗമാര പ്രായക്കാരനായ ടൊറെയുടെ ഹൃദയത്തെ അത്യധികം വിഷാദഗ്രസ്തമാക്കി. ആത്മഹത്യ ചെയ്യാനുള്ള ഒരു പ്രേരണ പെട്ടെന്ന് അവന്റെ മനസ്സിനെ കടന്നു പിടിച്ചു. മകൻ ജീവിതം അവസാനിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടി മുർച്ചയുള്ള ഒരായുധം തേടുന്ന സമയം മൈലുകൾ അകലെ മാതാവ് എലിസബെത്ത് പെട്ടെന്ന് ഉറക്കത്തിൽ നിന്നും അദൃശ്യമായ ഒരു ശക്തിയാൽ ഉണർത്തപ്പെട്ടു. വിശ്വാസത്തിന് ഉലച്ചിൽ തട്ടി

ജീവമൊഴികൾ

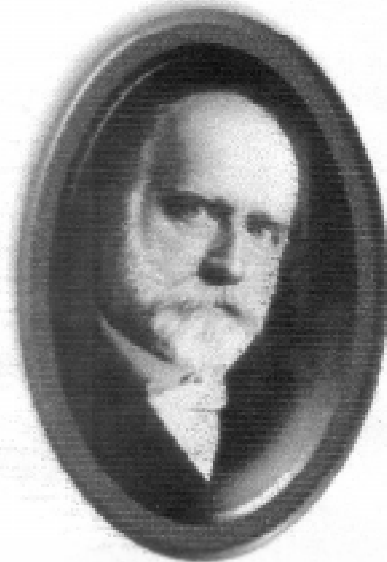
ജൂലൈ 2004

ആത്മഹത്യയ്ക്കു ശ്രമിക്കുന്ന മകനു വേണ്ടി ആ മാതാവ് ശക്തമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടെ, ചെറുപ്പക്കാരനായ രുബെൻ പെട്ടെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുള്ള ശക്തമായ ഉൾപ്രേരണയുണ്ടായി. യാഥാർത്ഥ്യ ബോധത്തിലേക്ക് മടങ്ങിവന്ന ആ യുവാവ് കിടക്കയ്ക്കരികെ മുട്ടുകുത്തി കർത്താവായ യേശുവിനെ ഹൃദയത്തിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തു. “കർത്താവേ, ഈ വലിയ ഭാരം നീക്കിത്തരേണമേ; ഞാൻ പ്രസംഗിക്കാനും തയ്യാറാണ്!” ഇങ്ങനെ അവൻ നിലവിളിച്ചു. ഭാവിജീവിതത്തെപ്പറ്റിയുള്ള പദ്ധതികൾക്കല്ലാം വ്യക്തത കൈവന്നവനായും സ്വർഗ്ഗീയമായ ഒരു സമാധാനം ഹൃദയത്തിൽ നിറഞ്ഞവനായുമാണ് ആ രാത്രി അവൻ ഉറങ്ങിയത്. പതിനെട്ടു വയസ്സുമാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ടൊറെ, യേൽ ചാപ്പലിൽ തന്റെ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം പരസ്യമായി സാക്ഷിക്കുകയും 1875 ൽ സർവ്വകലാശാലയിൽ നിന്നും ബിരുദം സമ്പാദിച്ചശേഷം ദൈവശാസ്ത്ര പഠനത്തിനായി അതേ സർവ്വകലാശാലയിൽ ചേരുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുവിലേക്ക് ആത്മാക്കളെ നയിക്കുക എന്നത് ആ ചെറുപ്പക്കാരന് ഒരു ആവേശമായിത്തീർന്നു. തന്റെ മാനസാന്തരത്തിനുശേഷം മുമ്പ് താൻ നൃത്തം ചെയ്യാൻ കൂട്ടിനായി കൊണ്ടുപോയിരുന്ന ഒരു യുവതിയോട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പങ്കിടാൻ തയ്യാറായി. തിരുവെഴുത്തുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവളോട് സംവാദം നടത്തിയ ടൊറെ രണ്ടു മണിക്കൂറിനകം അവളെ ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് നടത്തുവാൻ ഇടയായി. 1877 ൽ ടൊറെയുടെ മാതാപിതാക്കൾ രണ്ടുപേരും മരണമടഞ്ഞു.

വൈദിക സെമിനാരിയിൽ ആയിരുന്ന ടൊറെ 1878 ൽ ഡി. എൽ. മൂഡി എന്ന പ്രസിദ്ധനായ സുവിശേഷ പ്രസംഗകനെ കണ്ടുമുട്ടി. മറ്റുള്ളവരെ ക്രിസ്തുവിനായി നേടുവാനുള്ള ഏറ്റവും നല്ല മാർഗ്ഗം അതിലേക്ക് എടുത്തുചാടുകയാണെന്ന് മൂഡിയിൽ നിന്നും ഗ്രഹിച്ച നമ്മുടെ കഥാനായകൻ അന്നുമുതൽ വ്യക്തിഗത സുവിശേഷീകരണത്തിൽ മുഴുകി. ആരേയും തന്നിലേക്ക് ആകർഷിക്കാതെ ഏതൊരുവനേയും ക്രിസ്തുവിലേക്ക് മാത്രം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്ന ഒരു സമീപനമായിരുന്നു അദ്ദേഹം എപ്പോഴും അവലംബിച്ചിരുന്നത്.

“വിശ്വസിക്കുന്നവന് എല്ലാം സാധ്യം” എന്നുള്ള സന്ദേശം മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിൽ മൂഡിയിൽ നിന്ന് ശ്രവിച്ച ടൊറെയുടെ ജീവിതത്തിൽ ‘വിശ്വാസം’ എല്ലാറ്റിന്റെയും താക്കോലായിത്തീർന്നു.

പ്രസംഗ പീഠത്തിലും മുഴക്കാലിലും പോരാട്ടം: ആർ.എ. ടോറെ

1878 ൽ വേദശാസ്ത്രത്തിൽ ബിരുദവും, 1889 ൽ അതിൽ തന്നെ ബിരുദാനന്തര ബിരുദവും ടൊറെ സമ്പാദിച്ചു. ആയിരം അംഗങ്ങളുള്ള ദാഹിയോയിലെ ഒരു സഭയുടെ ഇടയനായിട്ടാണ് ടൊറെ തന്റെ ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചത്. നാലുവർഷം നീണ്ടുനിന്ന ആ സഭയിലെ ശുശ്രൂഷാവേളയിലാണ് ക്ലാറാ സ്മിത്തുമായുള്ള വിവാഹം നടക്കുന്നത്. 1879 ഒക്ടോബർ 22-ാം തീയതിയായിരുന്നു അത്. ക്ലാറാ തനിക്ക് ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിലും ശുശ്രൂഷയിലും തുടർമാനമായി ഒരു പ്രചോദനമായിരുന്നു. അഞ്ച് കുട്ടികളെ ദൈവം ഈ ദമ്പതിമാർക്ക് നൽകി.

അമേരിക്കയിലെ പഠനത്തിലും പരിശീലനത്തിലും തൃപ്തനാകാതെയിരുന്ന ടൊറെ രണ്ട് ജർമ്മൻ സർവ്വകലാശാലകളിൽ 1882 - 83 കാലഘട്ടത്തിൽ പഠനം തുടർന്നു. കൂശാഗ്രബുദ്ധിയായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ടൊറെയ്ക്ക് ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തന്റെ യാഥാസ്ഥിതികമായ ക്രിസ്തീയ വിക്ഷണത്തിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായി എന്നത് സത്യമാണെങ്കിലും ക്രമേണ സനാതനമായ

ക്രിസ്തീയാടിസ്ഥാനത്തിൽ ടൊറെയുടെ മനസ്സ് ഉറയ്ക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിയെത്തിയ ടൊറെയുടെ മുമ്പിൽ രണ്ടു വാതിലുകൾ ഒരേസമയം തുറക്കപ്പെട്ടു. ബ്രൂക്ക്ലിനിലുള്ള സമ്പന്നമായ ഒരു സഭയിലോ, മിനിയാപ്പൊലീസിലുള്ള ആത്മീയമായി ശോഷിച്ച ഒരു ദരിദ്രസഭയിലോ ഇടയശുശ്രൂഷ ചെയ്യാനുള്ള വാതിലുകളായിരുന്നു അവ. ടൊറെ രണ്ടാമത്തേത് തിരഞ്ഞെടുത്തു. 1883 മുതൽ നാലുവർഷം മിനിയാപ്പൊലീസിലുള്ള ആ സഭയെ ആത്മീയമായി ശക്തമായ “തുറന്ന വാതിലുള്ള” സഭയായി വളർത്തുന്നതിൽ വിജയിച്ച ടൊറെ അതിനെതുടർന്ന് മൂന്നു വർഷം “പീപ്പിൾസ് ചർച്ച്” എന്ന സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകനായി. അതേസമയം തന്നെ ഒരു മിഷനറി സഭയുടെ മേൽനോട്ടം വഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ജോർജ്ജ് മുളളൂടെ വിശ്വാസ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി വായിക്കാനിടയായ ടൊറെ മിനിയാപ്പൊലീസിൽ വച്ചാണ് ‘പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയുള്ള മുന്നേറ്റം’ ജീവിതപ്രമാണമാക്കിയത്. ഒരു നിശ്ചിതശമ്പളം സ്വീകരിക്കാതെ ദൈവം ഒരുക്കുന്ന സമേധാ ദാനങ്ങൾ കൊണ്ടുമാത്രം ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്ന ഒരു ജീവിത ശൈലിയായിരുന്നു ടൊറെയുടേത്. പിൽക്കാലത്ത് ഈ വിശ്വാസ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി ടൊറെ ഇപ്രകാരം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്: “വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ശമ്പളം വേണ്ടെന്നു വച്ച് ദരിദ്രരുടെ ഇടയിൽ ദൈവവേല ചെയ്യേണ്ടത് എന്റെ ഉത്തരവാദിത്വമായി ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. അന്നുമുതൽ എന്റെ ഭവനത്തിലേ ഓരോ നേരം ഭക്ഷണവും, ധരിച്ചിരുന്ന ഒരോ വസ്തുവും, പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് എന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ പിതാവിൽ നിന്നും നേരിട്ട് ലഭിച്ച മറുപടികളായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്ക് എല്ലാം ദൈവത്തിൽ നിന്നാണ് ലഭിച്ചിരുന്നത്. ജീവിതം ഇതിനേക്കാൾ സ്വച്ഛമാകുക അസാധ്യമാണ്”.

ലോകവ്യാപകമായി ദൈവം ശക്തമായ ഒരു ഉണർവ്വ് അയയ്ക്കേണ്ടതിനായി പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനാ മീറ്റിംഗുകൾ ക്രമീകരിക്കുക ടൊറെയുടെ പതിവായിരുന്നു. സ്വന്തം ജീവിതവും ശുശ്രൂഷയും ഇത്തരം ഒരു ആത്മിക ഉണർവിന് എത്രമാത്രം പ്രേരകമായിത്തീരാൻ പോകുന്നു എന്ന് താൻ ഒരിക്കലും മുഴുവനായി അറി

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

ഞ്ഞിരുന്നില്ല. ഡി. എൽ. മൂഡി തുടങ്ങിയ 'ചിക്കാഗോ ഇവാഞ്ചലൈസേഷൻ സൊസൈറ്റി'യുടെ ഉത്തരവാദിത്വം 33-ാം വയസ്സിൽ ടൊറോ ഏറ്റെടുക്കേണ്ടിവന്നു. പിൽക്കാലത്ത് പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്ന 'മൂഡി ബൈബിൾ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്' എന്ന ഈ സ്ഥാപനത്തിന്റെ തുടക്കം മുതൽ 1908 വരെയുള്ള പത്തുവർഷക്കാലം ടൊറോയുടെ നേതൃത്വ പാടവം തെളിയിക്കപ്പെട്ട വർഷങ്ങളായിരുന്നു. 1899 ൽ മൂഡിയുടെ ദേഹവിയോഗത്തിനുശേഷം ആ ശക്തമായ ശുശ്രൂഷ തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകാൻ ഏലിയാവിനു പിന്നാലെ എലീശയെപ്പോലെ ക്രിസ്തീയലോകം ടൊറോ എന്ന സുവിശേഷകനെയാണ് ഉറ്റുനോക്കിയത്.

മൂഡി ബൈബിൾ സ്കൂളിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിയിലും വിശ്വാസത്തിലും നിറഞ്ഞ അസാധാരണക്കാരനായ വേദാദ്ധ്യാപകനായിരുന്നു ടൊറോ. ഉപദേശത്തിന്റെ നിർമ്മലത എപ്പോഴും സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹം ഒരു പ്രാർത്ഥനാ മനുഷ്യനായിരുന്നു. "എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം?" എന്ന തന്റെ ലഘുഗ്രന്ഥം ആയിരങ്ങളെ സ്വീധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. 1894 മുതൽ അഞ്ചു വർഷക്കാലം ചിക്കാഗോയിലേ മൂഡി മെമ്മോറിയൽ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷകനായിരുന്ന ടൊറോ 2200 ഇരിപ്പിടങ്ങളുള്ള ഓഡിറ്റോറിയം നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞ ശ്രോതാക്കളോട് തുടർച്ചയായി ദൈവവചനം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ആരെങ്കിലും രക്ഷിക്കപ്പെടാത്ത ഒരു ദിവസം പോലും തനിക്ക് ഓർക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. സഭാജനങ്ങളെ സുവിശേഷീകരണത്തിനായി പരിശീലിപ്പിച്ച ടൊറോയുടെ സഭ നിരന്തരമായി ഒരു ഉണർവിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വളർന്നുവന്നതിൽ അത്ഭുതമില്ല. ഉണർവിന്റെ രഹസ്യം പട്ടണത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നടന്നുവന്ന പ്രാർത്ഥനാ മീറ്റിംഗുകളായിരുന്നു. ഒരു രാത്രിയിൽ അത്തരം ഒരു പ്രാർത്ഥനാ മീറ്റിംഗിൽ സുവിശേഷവുമായി തന്നെ ലോകത്തിന്റെ വിവിധ കോണുകളിലേക്ക് അയയ്ക്കേണം എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുവാനുള്ള ഒരു വിചിത്രമായ ആത്മഭാരം ടൊറോക്ക് ഉണ്ടായി. അത്ഭുതം എന്നു പറയട്ടെ, ഒരാഴ്ചക്കകം ആസ്ത്രേലിയയിലേ മെൽബോൺ പട്ടണത്തിൽ നിന്നുള്ള രണ്ട് അപരിചിതരായ സ്നേഹിതർ അവരുടെ നാട്ടിൽ സുവിശേഷ യോഗം

ങ്ങൾ നടത്താൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു. ഉണർവിനായുള്ള വർഷങ്ങൾ നീണ്ട പ്രാർത്ഥന ഫലവത്താകാൻ പോകുന്ന സമയമായിരുന്നു അത്.

ലോകവ്യാപകമായ ഒരു ആത്മീയ ഉണർവിനായി ദൈവം തന്നെ ഒരു ഉപകരണമാക്കുവാൻ പോകുകയാണെന്ന ചിന്ത ടൊറോയുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. സഭാചരിത്രത്തിൽ ചുരുക്കം സുവിശേഷ പ്രസംഗകർക്കുമാത്രം കൈവരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലപ്രദമായ ശുശ്രൂഷയുടെ ചരിത്രമാണ്

.....

ടൊറോ എന്ന ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ എല്ലാം മുമ്പാകെ ഏകാഗ്രമായ പ്രാർത്ഥനാ ജീവിതമുള്ള ഒരു വ്യക്തിയെയാണ് സ്പർശിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നത് എന്താണെന്ന് അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞിരുന്നു.

.....

തുടർന്നുള്ള ടൊറോയുടെ ചരിത്രം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുവിശേഷ സംരംഭങ്ങളിലൂടെ ഒരു ലക്ഷത്തിലധികം പേർ ക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷകനായി കണ്ടെത്താൻ ഇടയായി എന്ന് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു! തന്റെ ഒരു പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന ചാൾസ്. എം. അലക്സാണ്ടറോ ടൊപ്പമാണ് ആസ്ത്രേലിയയിലും, തുടർന്ന് ജപ്പാനിലും ചൈനയിലും അദ്ദേഹം സുവിശേഷസന്ദേശവുമായിപ്പോയത്. മെൽബോണിലെ സുവിശേഷ യോഗങ്ങൾ ഒരു മാസം നീണ്ടു നിന്നു. ഒടുവിലത്തെ ദിവസങ്ങളിൽ 8000 പേർക്ക് ഇരിക്കാവുന്ന സമ്മേളന ഹാളിലേക്ക് ദൈവ വചനം കേൾക്കുവാനായി 15000 പേരാണ് തിങ്ങിക്കൂടിയത്! 8600 പേർ മാനസാന്തരപ്പെട്ട ആ ഉണർവ്വ യോഗങ്ങൾ ആസ്ത്രേലിയയുടെ മറ്റു പട്ടണങ്ങളിലേക്കും കടന്നു ചെല്ലാനുള്ള ആവശ്യം ഉളവാക്കി. രണ്ടായിരത്തോളം പ്രാർത്ഥനാ കൂട്ടങ്ങൾ രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഉണർവിനായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ന്യൂസിലാന്റിൽ തുടർന്ന് ഒരു മാസം നടന്ന സുവിശേഷപര്യടനത്തിൽ 20000 പേർ ക്രിസ്തുവിനായി തീരുമാനം എടുക്കാൻ ഇടയായി. ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കുള്ള യാത്രാമദ്ധ്യേ ആറാഴ്ചക്കാലം ടൊറോ ഇൻഡ്യയിലും ചെലവഴിച്ചു. മധുര, മദ്രാസ്, കൽക്കട്ട, ബോംബെ, ബനാറസ് തുടങ്ങിയ പട്ടണങ്ങളിൽ നടന്ന സുവിശേഷ യോഗങ്ങളിലൂടെ നൂറുകണക്കിനാളുകൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. 400 മിഷനറിമാർക്കായി നാലുദിവസത്തെ ഒരു സമ്മേളനവും ടൊറോ നടത്തി. തുടർന്ന് ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്, ജർമ്മനി എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ ടൊറോ സുവിശേഷ യോഗങ്ങൾ നടത്തി.

1904 ആയപ്പോഴേക്കും പലയിടത്തായി മുപ്പതിനായിരം പേർ ടൊറോയുടെ സുവിശേഷ സംഘത്തിനായും ലോകവ്യാപകമായ ഉണർവിനായും പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ സമർപ്പിതരായി ഉണ്ടായിരുന്നു. ആ കാലഘട്ടത്തിൽ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ നടന്ന സുവിശേഷ സമ്മേളനങ്ങളുടെ ഫലമായി ദൈവ രാജ്യത്തിന് അവകാശികളായിത്തീർന്നവർ ധാരാളമാണ്.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ലിവർ പൂൾ പട്ടണത്തിൽ നടന്ന സുവിശേഷ യോഗങ്ങൾ ഒൻപത് ആഴ്ച നീണ്ടുനിന്നു. 12500 പേരെമാത്രം ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്ന സമ്മേളന വേദിയിൽ നിന്ന് ഒടുവിലത്തെ ദിവസം 35000 പേരെ തിരിച്ചയക്കേണ്ടിവന്നു. മുമ്പ് അവിടെ നടന്ന മൂഡിയുടെ ഉണർവ്വയോഗങ്ങളെ വെല്ലുന്ന ആൾക്കൂട്ടമായിരുന്നു എല്ലാ സമ്മേളനങ്ങളിലും. ഗായക സംഘത്തിൽ 3658 പേർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് പറയുമ്പോൾ സമ്മേളനങ്ങളുടെ വലിപ്പം ഊഹിക്കാവുന്നതേയുള്ളൂ. പലപ്പോഴായി ബ്രിട്ടനിൽ നടന്ന മീറ്റിംഗുകൾ ഏകദേശം 70000 പേർക്ക് ക്രിസ്തുവിങ്കലേക്ക് വരുവാനുള്ള വാതിൽ തുറന്നു കൊടുത്തു.

അമേരിക്കയിൽ മടങ്ങിയെത്തിയ ടൊറോ മൂഡി ബൈബിൾ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ചുമതല ജെയിംസ് ഗ്രേ എന്ന വ്യക്തിയേയും, മൂഡി ചർച്ചിന്റെ ശുശ്രൂഷ എ. സി. ഡിക്സൻ എന്ന വ്യക്തിയേയും ഏൽപ്പിച്ചു. 1906 മുതൽ ആറു വർഷം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലുള്ള സുവിശേഷ സമ്മേളനങ്ങളിലായിരുന്നു ടൊറോയുടെ ശ്രദ്ധ. കാനഡയിലെ ടൊറോന്റോ പട്ടണത്തിൽ നടന്ന സുവിശേഷ യോഗത്തിൽ വച്ചായിരുന്നു ഓസ്ട്രാൾഡ് ജെ. സ്മിത്ത് രക്ഷിക്ക

യേശു എല്ലാറ്റിന്റേയും കേന്ദ്രം

എ. ഡബ്ല്യു ടോസർ

“ഇങ്ങനെ അവർ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നു നിങ്ങളെക്കുസമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു” ലൂക്കോസ് 24:36

യേശുക്രിസ്തു നേതൃത്വം നൽകുന്ന ഒരു ധാർമികപ്രസ്ഥാനമാണു ക്രിസ്തീയതയെന്നാണു ലോകത്തിലെ പ്രമുഖരായ പലരും ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ വാസ്തവം അതല്ല.

ഒരു പുതിയ മതമെന്ന നിലയിലോ പ്രസ്ഥാനമെന്ന നിലയിലോ ക്രിസ്തീയതയ്ക്കു തുടക്കം കുറിക്കുവാനല്ല രണ്ടായിരം വർഷം മുൻപ് നമ്മുടെ കർത്താവ് ഈ ഭൂമിയിൽ വന്നത്. മറിച്ച് നിത്യമായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തോടെയാണ്. എല്ലാറ്റിന്റേയും കേന്ദ്രം എന്ന നിലയിലാണ് അവിടുന്ന് വന്നത്. വേണമെങ്കിൽ ഇങ്ങനെ പറയാം. മതം സ്ഥാപിക്കുവാനല്ല മറിച്ച് നമ്മുടെ മതം ആകാനാണ് അവിടുന്ന് വന്നത്.

അവിടുന്ന് ഒരു വ്യക്തിയായി, ജഡത്തിൽ വന്നു- ഭൂമിയുടെ അതിരുകളോളം ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയായി മാറുവാൻ. സൗഖ്യമാക്കുവാനോ, അനുഗ്രഹിക്കുവാനോ ഉള്ള ശക്തി മറ്റുള്ളവർക്കു നൽകുവാൻ വേണ്ടിയല്ല അവിടുന്ന് വന്നത്. മറിച്ച് അവിടുന്ന് തന്നെ അനുഗ്രഹമായാണു വന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണതേജസ്സും എല്ലാ അനുഗ്രഹവും യേശുവിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും.

എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടേയും കേന്ദ്രം യേശുവായതുകൊണ്ടു തന്നെ, തന്റെ വ്യക്തിപരവും നേരിട്ടുള്ളതുമായ സ്നേഹസ്പർശം കൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവിനും മനസ്സിനും യേശു ക്രിസ്തു വിടുതൽ നൽകുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഇത് എന്റെ വ്യാഖ്യാനമല്ല. രക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെയുള്ള രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള അടിസ്ഥാന പരിപീക്കലാണിത്. ബൈബിളിൽ ഉടനീളം കാണാവുന്ന ഉപദേശവുമാണിത്.

മതപരമായി ഒട്ടേറെ സങ്കീർണമായ ആചാരക്രമങ്ങളും നടപടികളും നിലനിന്നിരുന്ന ഒരു ലോകത്തിലേക്കായിരുന്നു യേശു വന്നത്. ആളുകളെ

ചിന്താക്കുഴപ്പത്തിലാക്കുന്ന ധാരാളം ആചാരങ്ങളും, ചട്ടങ്ങളും, പ്രമാണങ്ങളും, അനുഷ്ഠാനങ്ങളും കെട്ടുപിണഞ്ഞു കിടന്ന മതത്തിന്റെ ഒരു വനപ്രദേശമായിരുന്നു അന്നത്തെ ലോകം എന്നു പറയാം. ആളുകളുടെ സൃഷ്ടിയായ ഒട്ടേറെ പ്രമാണങ്ങളും ചടങ്ങുകളും കൊണ്ട് അന്ധകാരനിബിഡമായ ഈ ലോകത്തിന്റെ മധ്യത്തിലേക്കാണ് സകലരേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന വെളിച്ചമായി യേശുക്രിസ്തു വരുന്നത്. “ഞാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാണ്” എന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞത് അക്ഷരം പ്രതി ശരിയായിരുന്നു.

□ □ □

എല്ലാ കാര്യങ്ങളുടേയും കേന്ദ്രം യേശുവായതു കൊണ്ടു തന്നെ, തന്റെ വ്യക്തിപരവും നേരിട്ടുള്ളതുമായ സ്നേഹസ്പർശം കൊണ്ട് മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവിനും മനസ്സിനും യേശുക്രിസ്തു വിടുതൽ നൽകുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

□ □ □

യേശുക്രിസ്തു ദൈവികരക്ഷയായി വന്നത് കാലത്തിന്റെ സമ്പൂർണ തയിലാണ്. മാനുഷ്യരാശിയെ സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ തെറ്റുകൾക്കുമുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പരിഹാരമായിരുന്നു യേശുക്രിസ്തു.

ധാർമികവും ആത്മികവുമായ എല്ലാ തകരാറുകളിൽ നിന്നും നമ്മെ വിടുവിക്കുന്നതിനാണ് അവിടുന്ന് വന്നത്. മാത്രമല്ല ആത്മീയമായ എല്ലാ സ്വയചികിത്സാപരിപാടികളിൽ നിന്നും നമ്മെ വിടുവിക്കുന്നതിനു കൂടിയാണ് യേശു വന്നത്.

സത്യത്തിൽ മതങ്ങൾ എത്രവലിയ ഭാരമാണു മനുഷ്യരുടെ മേൽ ചുമത്തുന്നത്! തന്റെ ആത്മീയ രോഗത്തിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി മതത്തിന്റെ അനു

ശാസനം അനുസരിച്ച് മനുഷ്യൻ ഈ ഭാരം എല്ലാം വഹിക്കുവാൻ തയ്യാറാവുന്നു. സ്വയം ചികിത്സിക്കുന്നതിന്റെ ഭാരമാണിത്. തങ്ങളുടെ ധാർമികവും ആത്മികവുമായ തകരാറുകളെക്കുറിച്ച് ബോധ്യമുള്ള സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ‘സ്വയചികിത്സ’കൊണ്ടു വിടുതൽ കിട്ടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

കുറ്റബോധത്തിന്റെ ഭാരത്തിൽ നിന്നു വിമോചനം നേടാൻ വേണ്ടി ഇന്ത്യയിൽ എത്രയോ കോടി തീർത്ഥാടകർ ഇന്നും പുണ്യനദികളിലേക്ക് തുടരെത്തുടരെ ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങുന്നു! ഭക്ഷണവും ജലവും വെടിഞ്ഞ് സ്വയ നിഷേധത്തിലൂടെ കുറ്റബോധം എന്ന പ്രശ്നം പരിഹരിക്കാൻ ശ്രമിച്ച ഒട്ടധികം ആളുകളെക്കുറിച്ച് ചരിത്രത്തിലും നാം വായിക്കുന്നു. മുൾമെത്തയിൽ കിടന്നും കനലിന്മീതെ നടന്നും സ്വയം പീഡിപ്പിക്കുന്നവരുണ്ട്. ആളുകളിൽ നിന്ന് അകന്ന് ദുർഗ്ഗമായ വനാന്തരങ്ങളിലും ഗുഹകളിലും തപസ്സനുഷ്ഠിച്ച് തങ്ങളുടെ പാപത്തിനു പരിഹാരം ചെയ്യുവാനും ദൈവത്തോട് അടുക്കുവാനും മറ്റുചിലർ ശ്രമിക്കുന്നു.... ആത്മീയ പ്രശ്നത്തിനുള്ള ‘സ്വയചികിത്സ’കളാണ് ഇതെല്ലാം. എന്നാൽ ഇതിനെല്ലാം ഉള്ള പരിഹാരം ക്രിസ്തുവിൽ വന്നു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നവർ അറിയുന്നില്ല.

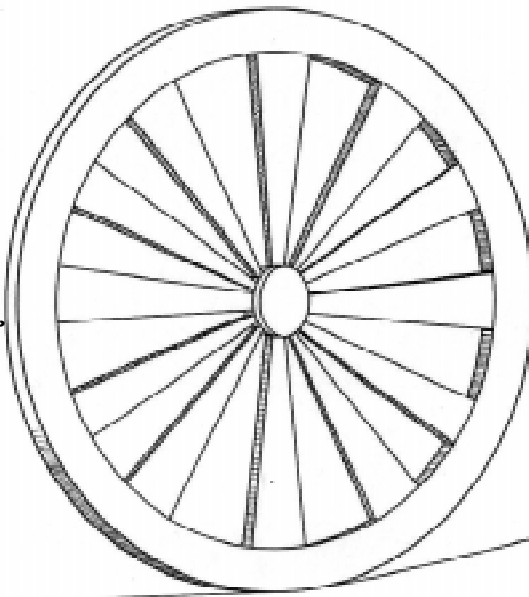
അതേസമയം യെരൂശലേം ദേവാലയം വിട്ടുപിരിയാതെ ദൈവത്തെ കാത്തിരുന്ന വന്ദ്യവയോധികനായ ശിമെയോൻ പാപത്തിനു പരിഹാരം വന്നുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് മനസ്സിലായി. യേശുക്കുഞ്ഞിനെ കൈകളിലേനി അവൻ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക “ഇപ്പോൾ നാഥാ, തിരുവചനം പോലെ നീ അടിയനെ സമാധാനത്തോടെ വിട്ടയയ്ക്കുന്നു.... നീ സകല ജാതികളുടെയും മുമ്പിൽ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ രക്ഷയെ എന്റെ കണ്ണുകളിലൂടെ,” (ലൂക്കോ 2:29, 30)

അതേ, യേശുക്രിസ്തുവിനെയാണ്, തന്നെ മാത്രമാണ്, ക്രിസ്തീയത ലോകത്തിന്റെ മുൻപാകെ വയ്ക്കുന്നത്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ഈ അതുല്യതയ്ക്ക് ഊന്നൽ കൊടുക്കാതെ, മനുഷിക

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

ഒരു ചക്രത്തിന്റെ
നടുക്കുള്ള അക്ഷം, കേന്ദ്രം,
പോലെയാണ് യേശു.
മറ്റൊല്ലാം ഈ ചക്രത്തിന്റെ
വൃത്തപരിധിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.
വൃത്തപരിധിയിലുള്ളതെല്ലാം
ചക്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന്
തുല്യ അകലത്തിൽ
സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

പ്രയത്നങ്ങളായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളു
ടെയും ആചാരങ്ങളുടേയും സ്വയ
ചികിത്സാപരിപാടിയുമായി മുന്നോട്ടു
പോകുന്ന ചില ക്രിസ്തീയസമുദായ
ങ്ങൾ പോലും ഉണ്ട്. പാപത്തിന്റേയും
ആത്മീയരോഗങ്ങളുടേയും എല്ലാം
പരിഹാരമായി, ഏകപരിഹാരമായി
യേശുക്രിസ്തുവിനെ അവർ തിരിച്ചറി
ഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ....!

യഥാർത്ഥക്രിസ്തീയതയെന്നു പറ
യുന്നത് യേശുക്രിസ്തുവിനെ, തന്നെ
മാത്രം, ലോകത്തിനു മുൻപാകെ
പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാരമായി
വയ്ക്കുകയാണ്. ആചാരങ്ങളോ
അനുഷ്ഠാനങ്ങളോ മാനുഷികമായ
'സ്വയചികിത്സ'യൊ ഒന്നും ആവശ്യ
മില്ല. അവിടുന്ന് മാത്രം മതി. അങ്ങ
നെ വരുമ്പോൾ ഈ യേശുക്രിസ്തു
വുമായുള്ള നിങ്ങളുടെ ബന്ധമായി
രിക്കും ഈ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും
പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം.

ഇത് ഒരേസമയം ഒരു നല്ല
വാർത്തയും ചിത്തവാർത്തയുമാണ്.
യേശുവിനെ രക്ഷകനായി കണ്ടുമുട്ടി
തന്നെ വ്യക്തിപരമായും നേരിട്ടും അറി
യുന്നവർക്ക് ഇത് ഒരു നല്ല വാർത്ത
യാണ്. എന്നാൽ മറ്റേതെങ്കിലും മാർഗ്ഗ
ത്തിലൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകാമെന്നു
കരുതുന്നവർക്ക് ഇത് ഒരു ചീത്ത
വാർത്തയാണ്!

'നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം' എന്നു
യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ മധ്യത്തിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു എന്ന്
ഈ ലേഖനത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ
രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വചനത്തി
ലേക്ക് നമുക്കു മടങ്ങിവരാം.

മറ്റുള്ളവരുടെ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരി

ഹാരവും സൗഖ്യവും വരുത്തുന്ന
യേശുവിന്റെ വ്യക്തിപരവും നേരിട്ടു
ള്ളതുമായ പ്രവർത്തനവിധമാണ് നാം
ഇവിടെ കാണുന്നത്.- യേശു നടുക്ക്,
മദ്ധ്യത്തിൽ, കേന്ദ്രത്തിൽ, വന്നുകൊ
ണ്ടാണ് അതു സാധിക്കുന്നത്. അവി
ടുത്തേക്ക് ആ കേന്ദ്രസ്ഥാനം കൈയാ
ളാൻ കഴിയുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്?
അവിടുന്ന് ദൈവമായതുകൊണ്ട്.
ആത്മാവായതുകൊണ്ട്. കാലത്തി
ന്റെയും സ്ഥലത്തിന്റെയും പരിമിതി
കൾക്ക് അപ്പുറത്തു നില്ക്കുന്നവനായ
തുകൊണ്ട്. അവിടുന്ന് പരമാധികാരി
യായതുകൊണ്ട്. എല്ലാറ്റിലും എല്ലാം
ആയതുകൊണ്ട്.... ഇതുകൊണ്ടെല്ലാം
അവിടുത്തേക്ക് എല്ലാറ്റിന്റേയും കേന്ദ്ര
മായി നില്ക്കാൻ കഴിയും!

എല്ലാറ്റിലും ഉള്ള യേശുവിന്റെ
കേന്ദ്രസ്ഥാനം വ്യക്തമാക്കുവാൻ ഒരു
ഉദാഹരണം നോക്കുക. ഒരു ചക്ര
ത്തിന്റെ നടുക്കുള്ള അക്ഷം, അഥവാ
കേന്ദ്രം, പോലെയാണ് യേശു.
സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള മറ്റൊല്ലാം ഈ
ചക്രത്തിന്റെ വൃത്തപരിധിയിൽ
സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. (ഒരു കാളവണ്ടി
ച്ചക്രം സങ്കല്പിക്കുക. അതിന്റെ ആര
ക്കാലുകൾ പുറപ്പെടുന്ന കേന്ദ്രം
യേശുവാണെങ്കിൽ ആ ചക്രത്തിന്റെ
നിലത്തു സ്പർശിക്കുന്ന ചക്രപരി
ധിക്കുള്ളിൽ (Circumference) ആണ്
മറ്റൊല്ലാം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്.) വൃത്ത
പരിധിയിലുള്ളതെല്ലാം ചക്രത്തിന്റെ
കേന്ദ്രത്തിൽ നിന്ന് തുല്യ അകല
ത്തിൽ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

സഭാപിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാൾ
പറഞ്ഞു "നിലവിലുള്ളതെല്ലാം യേശു
വിൽ നിന്ന് തുല്യദൂരത്തിൽ അഥവാ

തുല്യഅടുപ്പത്തിലാണു സ്ഥിതി
ചെയ്യുന്നത്".

യേശു നടുമദ്ധ്യം ആയിരിക്കുന്നതി
നാൽ നമ്മെള്ളെല്ലാവരും യേശുവിൽ
നിന്ന് തുല്യദൂരത്തിലാണ്. ഏതു
സ്ഥലത്തും, ഏതു കാലഘട്ടത്തിലും,
ഏതു സാഹചര്യത്തിലും, ഏതു
സംസ്കാരത്തിലും, ഏതു പ്രായ
ത്തിലും ഉള്ളവർക്ക് യേശുവിനെ സമീ
പിക്കാൻ ഒരേ സാധ്യതയാണുള്ളത്.
ആർക്കും സൗകര്യം കൂടുതലോ കു
റവോ ഇല്ലെന്നു സാരം.

യേശുവും സ്ഥലവും

ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി നോക്കി
യാൽ യേശു കേന്ദ്രത്തിലാണെന്നും
പറയുവാൻ ഈ സത്യം നമ്മെ പ്രേരി
പ്പിക്കുന്നു. സ്ഥലപരമായി ആർക്കെ
ങ്കിലും യേശുവിനോട് കൂടുതൽ
അടുപ്പം കൈവരിക്കാൻ കഴിയുമോ?

യേശു ജീവിച്ചിരുന്ന പലസ്തീനെ
മുസ്ലീങ്ങളിൽ നിന്നു വിമോചിപ്പിക്കാ
നായി നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുൻപ് കുരി
ശുയുദ്ധം നടത്തിയ പോരാളികളുടെ
ചരിത്രം ഞാൻ ഈയിടെ വായിക്കു
കയായിരുന്നു. യേശു ജീവിച്ചിരുന്ന
നാട്ടിൽ തീർത്ഥാടകരായിപ്പോകു
ന്നതും യേശുവിന്റെ ശരീരം കിടന്ന
കല്ലറയിൽ കാൽ കുത്താൻ കഴിയു
ന്നതും ഏറ്റവും വലിയ കാര്യമായാണ്
'കുരിശുയുദ്ധക്കാർ' കരുതിയിരുന്നത്.

ആ ഒഴിഞ്ഞ കല്ലറ മുസ്ലീങ്ങളിൽ
നിന്നു മോചിപ്പിച്ചാൽ എല്ലാം ശരിയാ
യെന്ന് കുരിശു യുദ്ധക്കാർ ചിന്തിച്ചു.
ഇന്നും യേശു ജീവിച്ചിരുന്ന നാടിനെ
ക്കുറിച്ചു പലർക്കും വലിയ താത്പര്യ
മാണുള്ളത്. പക്ഷേ ഒരു സ്ഥലത്തെ
ച്ചൊല്ലി ഇത്രയേറെ താത്പര്യം എടു

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

ക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്ത് ആത്മീയ പ്രയോജനമാണു ലഭിക്കുന്നതെന്ന് ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടാറുണ്ട്. യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഓർക്കുക: “നിങ്ങൾ പിതാവിനെ നമസ്കരിക്കുന്നത് ഈ മലയിലും അല്ല യെരൂശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള നാഴിക വരുന്നു.... പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും നമസ്കരിക്കുന്ന സത്യനമസ്കാരികളെ പിതാവ് അന്വേഷിക്കുന്നു” (യോഹന്നാൻ 4:21-24) ഒരു മലയോ ഒരു പട്ടണമോ പ്രധാനമല്ല!

കുരിശുയുദ്ധക്കാർ ഇക്കാര്യം പരിഗണിക്കാത്തതെന്താണ്? അവർ സഹിച്ച രക്തച്ചൊരിച്ചിലും പട്ടിണിയും ക്ലേശവും മരണവും കൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം? യേശു ജനിക്കുകയും മരിക്കുകയും അടക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത സ്ഥലം കയ്യടക്കാനായി എന്തിനാണ് അവർ ഇത്രയും പാടുപെട്ടത്? ഭൂമിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗത്തിന് ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ പ്രത്യേക പദവി ഒന്നും ഇല്ലല്ലോ. യെരൂശലേമിൽ താമസിക്കുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം നാം കൂടുതൽ നല്ല ക്രിസ്ത്യാനികളായി മാറുമോ? യെരൂശലേമിൽ നിന്നു വളരെ അകലെ ഭൂമിയുടെ ഏതെങ്കിലും ഒറ്റപ്പെട്ട കോണിലായാലും യേശുവിനെ അറിയുന്നതിന് ഒരു തടസ്സവുമില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി യേശുക്രിസ്തു അതിന്റെ കേന്ദ്രത്തിലാണ്. ഏതു സ്ഥലവും യേശുവിനോട് ഒരേപോലെ അടുത്താണ്. ഒരേപോലെ അകലത്തിലുമാണ്. യേശുവിനോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അടുപ്പമോ അകൽച്ചയോ ഒരു വിധത്തിലും ബാധിക്കുന്നില്ലെന്ന് എത്രയും വ്യക്തമല്ലേ?

യെരൂശലേം ഒന്ന് സന്ദർശിച്ചിട്ടുവന്നാൽ തങ്ങൾക്കു കൂടുതൽ നന്നായി പ്രബോധിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്നു കരുതി എത്രയോ ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗകരാണ് ധാരാളം പണം ചെലവഴിച്ചു ‘വിശുദ്ധനാടു’ സന്ദർശിക്കുന്നത്! അവർ അവിടെ ചെന്ന് യെരൂശലേം എല്ലാം കണ്ടശേഷം മടങ്ങി വരുമ്പോൾ പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ പറയാൻ ചില കഥകൾ കൂടി കിട്ടി എന്നല്ലാതെ എന്താണൊരു നേട്ടം? സത്യത്തിൽ ഇതുമൂലം അവരും കൂടുതൽ നന്നായിട്ടില്ല. അവരുടെ കേൾവിക്കാരും നന്നായിട്ടില്ല. നാം ഇതു വിശ്വസിക്കുമോ? - യേശുവാണ് കേന്ദ്രം. ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ പരിഗണനകൾ അവിടുത്തെ ചുറ്റുമാണ്!

യേശുവും കാലവും

അടുത്തതായി യേശു കാലത്തിന്റെ (Time) മദ്ധ്യത്തിലാണെന്നു

കാണാം. യേശുവിന്റെ കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കാൻ കഴിയാത്തതിൽ ദുഃഖിതരാണ് പലരും. അതേ സമയം യേശു ജീവിച്ചിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിൽ അവിടുന്ന് അനുഭവിച്ച തെറ്റിദ്ധാരണകളെ ഓർക്കുന്നതു നല്ലതാണ്. നാം പാടാറുള്ള ഒരു പാട്ടിലെ വരികൾ ഇങ്ങനെയാണ്.

“മധുരോദാരമായ ആ പഴയ കഥ വായിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഓർക്കും:

“യേശു ഇവിടെ മനുഷ്യരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ,

കുഞ്ഞുങ്ങളേയും കുഞ്ഞാടുകളേയും അവിടുന്ന് ചേർത്തണച്ചിരുന്നപ്പോൾ,

അന്നു തന്നോടൊപ്പം ഞാനും ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന്..”

ഈ വരികൾ പാടുമ്പോൾ പല

**യഥാർത്ഥക്രിസ്തീയത
യെന്നു പറയുന്നത്
യേശുക്രിസ്തുവിനെ,
തന്നെ മാത്രം, ലോക
ത്തിനു മുൻപാകെ
പ്രശ്നങ്ങൾക്കു പരിഹാ
രമായി വയ്ക്കുകയാണ്.**

കണ്ഠങ്ങൾ ഇടറുകയും പല കണ്ണുകളിലും കണ്ണുനീർപൊടിയുകയും ചെയ്യാറുണ്ടെന്നതു നേർ. പക്ഷേ അന്ന് യേശുവിനോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നവർക്ക് അവിടുത്തെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനു ശേഷം പത്തു ദിവസം കഴിഞ്ഞ് ഉണ്ടായ ദിവ്യമായ അനുഭവവും ശക്തിയും നേരത്തെ ലഭ്യമായിരുന്നില്ലെന്ന വസ്തുത നാം ഓർക്കാറില്ല.

യേശു ശിഷ്യന്മാരെ വിട്ടു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തു പത്തു ദിവസത്തിനുശേഷം അവിടുന്ന് അവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ അയച്ചു കൊടുത്തു. അതുവരെ ദൈവികപദ്ധതിയെക്കുറിച്ച് ഭാഗികമായി മാത്രം അറിവുണ്ടായിരുന്ന അവർക്ക് പരിശുദ്ധാത്മാവുവന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എല്ലാം പകൽപോലെ വ്യക്തമായി.

പക്ഷേ നാം ഇപ്പോഴും പറയുകയാണ് “എനിക്ക് അന്ന് യേശു ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു”.

എന്തുകൊണ്ട്? പരിശുദ്ധാത്മാവും, കപട ഭക്തരും കൊലപാതകികളും അവിശ്വാസികളും അന്ന് യേശുവിന്റെ കാലത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടായിരം വർഷം മുൻപ് കാര്യങ്ങൾ ഇന്നത്തെക്കാൾ മെച്ചമായിരുന്നില്ല. അന്നു ജീവി

ച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്ക് യേശുവിനോട് അടുപ്പവും സ്നേഹവും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു എന്നതിന് എന്താണ് ഉറപ്പ്?

പഴയ കാലത്തെ ഗൃഹാതുരതയോടെ നോക്കിക്കാണുന്ന നിങ്ങളിൽ പലരും അതിൽ നിന്നു വിടുതൽ നേടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു!

യേശുവും വംശങ്ങളും

യേശു വ്യത്യസ്ത വംശങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലാണ്, കേന്ദ്രത്തിലാണ്, അവിടുത്തേക്ക് ഏതെങ്കിലും ജാതിയോടോ വംശത്തോടോ പ്രത്യേക താല്പര്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യേശു മനുഷ്യപുത്രനായിരുന്നു. അവിടുന്ന് ഒന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മാത്രം സന്തതിയായിരുന്നില്ല. അവിടുന്ന് യഹൂദ വംശത്തിന്റെ മാത്രം പ്രജയായിരുന്നില്ല - അവിടുന്ന് മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ മുഴുവൻ പുത്രനായിരുന്നു. തൊലിയുടെ നിറമോ ഭാഷയുടെ വ്യത്യസ്തതയോ കണക്കിലെടുക്കാതെ അവിടുന്ന് എല്ലാ വംശത്തിന്റേയും പുത്രനായിരുന്നു!

യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യജന്മത്തിൽ അവതരിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് ഒരു യഹൂദജന്മത്തിൽ മാത്രമല്ല വന്നത്. മറിച്ച് എല്ലാ വംശങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധിയായി മനുഷ്യജന്മം എടുക്കുകയായിരുന്നു.

ടിബറ്റ്, അഫ്ഗാനിസ്ഥാൻ, തെക്കേ അമേരിക്കയിലെ റെഡ് ഇന്ത്യാക്കാർ, അറേബ്യയിലെ മുഹമ്മദീയർ, ലണ്ടനിലെ വെള്ളക്കാർ, ഗ്ലാസ്ഗോയിലെ സ്കോട്ടീഷ് ജനങ്ങൾ... എന്നുവേണ്ട നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളസ്ഥലത്തു ആരുടെ അടുത്തുവേണമെങ്കിലും യേശുവിനക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിച്ചു നോക്കൂ. വിശ്വാസവും അനുഗമിക്കാനുള്ള ഒരുക്കവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇവരെല്ലാം വംശ, വർണ്ണ, വർഗ ഭേദമെന്തു തന്റെ കൂട്ടായ്മയിലേക്ക് അവിടുന്ന് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു കാണാം. അവരെല്ലാം യേശുവിൽ നിന്ന് ഒരേ ദൂരത്ത് ഒരേ വൃത്തപരിധിയിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു വ്യക്തം. അവരെല്ലാം ഒരേ പോലെ അടുത്തോ ഒരേ വിധത്തിൽ അകലത്തോ ആണ്! നമ്മുടെ മിഷനറി പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ള തത്ത്വശാസ്ത്രം തന്നെ ഇതല്ലേ? നാം ഏതെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിൽ ചെന്ന് അവിടെയുള്ള എല്ലാവരെയും വിദ്യാഭ്യാസവനരാക്കിയ ശേഷമല്ല അവരോടു സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുന്നത്. അതിനെക്കാൾ നല്ല മാർഗ്ഗം നമുക്കറിയാം. ന്യൂയോർക്കിലോ ലണ്ടനിലോ ഉള്ള മാനുനായ ഒരു വെള്ളക്കാരനെപ്പോലെ തന്നെ യേശുവിനോട് അടുത്താണ് വിദ്യാവിഹീനനും സാംസ്കാ

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

രികമായി പിന്നിൽ നിൽക്കുന്നവനു മായ ഒരു ആദിവാസിയും.

യേശുവും സംസ്കാരങ്ങളും

എല്ലാ സാംസ്കാരിക വൈവിധ്യങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യത്തിലാണ് യേശു. ലോകത്തിലേക്കും പ്രാകൃതരും വിദ്യാവിഹീനരും അവഗണിക്കപ്പെട്ടവരുമായ ആളുകളോട് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കുകയും അവർക്കു ദൈവസ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക. ക്ഷമയോടെ അവരെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുക. ഹൃദയങ്ങൾ ഉണർവും, ആത്മാവ് അവരുടെ മനസ്സുകളെ പ്രകാശിപ്പിക്കും. യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു രൂപാന്തരം ഉണ്ടാകും. ലോകത്തിൽ വിവിധഭാഗങ്ങളിൽ ആവർത്തിച്ച് ഇന്ന് ഈ കാര്യം നടക്കുന്നത് നാം കാണുന്നു.

കോളജ് ബിരുദം നേടിയവർക്കിടയിലെപ്പോലെ എളുപ്പത്തിൽ ശിലായുഗപരിഷ്കാരം മാത്രം ഉള്ളവർക്കും നരഭോജികൾക്കും ഇടയിൽ സുവിശേഷം പ്രവർത്തിക്കുകയും അവരെ നൊടിയിടയിൽ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. ന്യൂ ഗിനിയായിലും, ഇന്തോനേഷ്യയിലും ഇതു സംഭവിക്കുന്നു. കാരണം, സർവ്വകലാശാലകളുടെ വിശാലമായ ഹാളുകളിൽ ഉള്ള വരെപ്പോലെ തന്നെ യേശുക്രിസ്തുവിനോട് തുല്യഅകലത്തിലാണ് വനാന്തരങ്ങളിൽപ്പാർക്കുന്നവരും.

അവിടുന്ന് എല്ലാ സംസ്കാരങ്ങളുടെയും കേന്ദ്രത്തിലാണ്!

യേശുവും പ്രായവ്യത്യാസവും

യേശു എല്ലാ പ്രായക്കാരുടെയും മദ്ധ്യത്തിലാണ്! എട്ടുവയസ്സുകാരനും എൺപതുകാരനും യേശുവിനോട് ഒരേപോലെ അടുത്താണ് ആയിരിക്കുന്നത്. ഏഴുകാരനും എഴുപതുകാരനും അവിടുത്തെ മുൻപിൽ ഒരുപോലെ.

നാം പ്രായമാകുമ്പോൾ കുടുതൽ കഠിനമാകുകയും ദൈവത്തെ അറിയുവാനുള്ള സാധ്യത കുറഞ്ഞു വരികയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു സാധാരണ പറയാറുണ്ട്. പക്ഷേ യേശുവിന്റെ അടുത്തേക്കു വരുവാനുള്ള നമ്മുടെ കഴിവ് - നമ്മളും ദൈവവും തമ്മിലുള്ള അകലം - വ്യത്യാസപ്പെടുന്നില്ല. നാം 90 വയസ്സായാലും ചെറുപ്പത്തിലുള്ളതിനെക്കാൾ ദൈവവുമായുള്ള ദൂരത്തിൽ കുടുതലോ കുറവോ ഉണ്ടാകുന്നില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ യേശുക്രിസ്തു മനുഷ്യവംശങ്ങളുടെ, സ്ഥലത്തിന്റെ, കാലത്തിന്റെ, സംസ്കാരത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തു നിലയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

യേശുവും ജീവിതാനുഭവങ്ങളും

നമ്മുടെ കർത്താവ് ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടേയും കേന്ദ്രസ്ഥാനത്താണ്!

ജീവിതത്തിലുടനീളം ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ കർത്താവു നമ്മോടു സമാധാനം സുവിശേഷിക്കുന്നു. അനുഭവം എന്നുപറയുന്നത് നമ്മുടെ ചുറ്റും നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ അവബോധമാണ്. ഒരു നവജാത ശിശുവിന് അനുഭവജ്ഞാനമില്ല. പക്ഷേ അവൻ വളരെ വേഗം അത് ആർജ്ജിക്കാൻ തുടങ്ങും. കരഞ്ഞാൽ ശ്രദ്ധപിടിച്ചു പറ്റാമെന്ന് അനുഭവം വേഗം അവനെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

നൂറുവയസ്സു പ്രായമുള്ള ഒരാൾക്ക് ധാരാളം അനുഭവമുണ്ട്. അതേസമയം അയാൾ ഒരു മലമുകളിൽ വല്ലപ്പോഴും ഏതു സ്ഥലവും യേശുവിനോട് ഒരേപോലെ അടുത്താണ്. ഒരേപോലെ അകലത്തിലുമാണ്. യേശുവിനോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തെ ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായ അടുപ്പമോ അകൽച്ചയോ ഒരു വിധത്തിലും ബാധിക്കുന്നില്ലെന്നത് എത്രയും വ്യക്തമല്ലേ?

മാത്രം പുറംലോകവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണു ജീവിച്ചതെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുഭവ സമ്പത്തു തുലോം പരിമിതമായിരിക്കും.

എന്നാൽ മറ്റൊരാൾ ഒരു ലോകസഞ്ചാരിയും, വിദ്യാസമ്പന്നനും ധാരാളം സുഹൃത്തുക്കളുള്ളവനും ആണെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന് ധാരാളം അനുഭവസമ്പത്ത് ഉണ്ടായിരിക്കും.

ഇനി ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ: ഇവരിൽ ആരാണ് യേശുവിനോടു കൂടുതൽ അടുത്തായിരിക്കുന്നത്? ധാരാളം അനുഭവസമ്പത്തുള്ള ആളുകളെക്കാൾ അനുഭവജ്ഞാനം കുറഞ്ഞ കുട്ടികൾക്ക് എന്തെങ്കിലും കൂടുതൽ സാധ്യതയുണ്ടോ? ഇല്ല, ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല.

യേശുക്രിസ്തു ജീവിതാനുഭവങ്ങളുടെ കേന്ദ്രത്തിലാണ്. ആർക്കും, അവൻ ആരായാലും, യേശുവിനെ സമീപിക്കാൻ കഴിയും.

ശക്തനായ പ്രസംഗകനായിരുന്ന ജോനാഥാൻ എഡ്വേർഡ്സ് കേവലം അഞ്ചു വയസ്സുള്ളപ്പോഴാണു വീണ്ടും ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹം എഴുതുന്നു “ഞാൻ ഒരിക്കലും പിന്മാറ്റത്തിൽ പോയിട്ടില്ല. ഞാൻ നേരെ മുന്നോട്ടു തന്നെ പോയി”. അഞ്ചു വയസ്സുള്ള

ഒരു കുട്ടിക്ക് എന്തു ജീവിതാനുഭവമാണുള്ളത്?

ഒന്നു ശമുവേൽ ആദ്യ അധ്യായങ്ങൾ വായിച്ചു നോക്കുക: അവിടെ ശമുവേൽ ബാലനെ നാം കണ്ടുമുട്ടുന്നു. പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള ഒരു കുട്ടിയാണവൻ. അവനോടൊപ്പമുള്ളത് 98 വയസ്സുള്ള ഏലി പുരോഹിതനാണ്. രണ്ടുപേർ - ഒരാൾ വൃദ്ധൻ. മറ്റേത് ഒരു ബാലനും.

ബാലന് എന്ത് അനുഭവജ്ഞാനമാണുള്ളത്? പ്രായോഗികമായി നോക്കിയാൽ ഒന്നുമില്ല. അതേസമയം പ്രായമായ മനുഷ്യനോ? ഒരു ദീർഘജീവിതം സമ്മാനിച്ച എല്ലാ അനുഭവസമ്പത്തിന്റെയും ഉടമ. പക്ഷേ ഈ അനുഭവജ്ഞാനം മൂലം ഏലിക്ക് ദൈവത്തെ അറിയുന്നതിൽ ശമുവേലിനെക്കാൾ പ്രത്യേക പരിഗണനയൊന്നും ലഭ്യമായില്ല. എന്നുതന്നെ യേശു നേരെ മറിച്ചാണു സംഭവിച്ചതും. നമ്മുടെ കർത്താവിനെ ക്രൂശിച്ചപ്പോൾ ‘യേശുക്രിസ്തു യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവ്’ എന്നൊരു മേലെഴുത്ത് എബ്രായയവനായ ലത്തീൻ ഭാഷകളിൽ ക്രൂശിനു മുകളിൽ പതിപ്പിച്ച കാര്യം ഓർക്കുക. അങ്ങനെ ചെയ്തതു മൂലം ദൈവം മുഴുലോകത്തേയും കണക്കിലെടുക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്ന് ആരോ പറഞ്ഞ കാര്യം ഓർക്കുന്നു. എബ്രായ ഭാഷ മതത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. യവനായ ഭാഷ തത്ത്വശാസ്ത്രത്തേയും ലത്തീൻ റോമൻ പട്ടാള ആധിപത്യത്തെയും കുറിക്കുന്നു. മനുഷ്യാനുഭവത്തിന്റെ മുഴുവൻ സാധ്യതകളെയും സാർവ്വലൗകികമായ തലത്തിൽ ദൈവം ഇവിടെ പരിഗണിക്കുകയാണു ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ഇവിടെ “ഗുരോ നീ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു” എന്ന് ഏറ്റുപറഞ്ഞ എബ്രായ ഉപദേശ്ശാവാ നിക്കോദേമോസും റോമൻ ശതാധിപനും ദൈവപുത്രനിൽ നിന്നു തുല്യ ദൂരത്തിലാണ്.

ഇന്നത്തെപ്പോലെ അന്നും ലോകം മുന്നായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുകയായിരുന്നു.

ഇന്നു നമുക്കും മതവും സംസ്കാരവും അധികാര രാഷ്ട്രീയവും ഉണ്ടല്ലോ. ബാക്കിയെല്ലാം ഈ മുന്നണിയിൽ ഏതിനോടൊക്കിലും ചേർന്നു വരും.

മനുഷ്യരുടെ ഈ ലോകത്തിന്റെ നടുമധ്യത്തിലാണ് യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടത്. അതുകൊണ്ട് തത്ത്വചിന്തകന് തന്റെ ദന്തഗോപുരത്തിൽ നിന്നും പുരോഹിതന് തന്റെ ശ്രീകോ

ശേഷം 23-ാം പേജിൽ

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിന്റെ മാധുര്യം

യേശു പറഞ്ഞു: “എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമക് ലഘുവും ആകുന്നു” (മത്തായി 11: 30)

യേശുവിന്റെ മാർവ്വോട് ചാരിയിരുന്ന യോഹന്നാൻ അപ്പൊസ്തലൻ പറഞ്ഞു: “അവന്റെ കല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയല്ല” (1 യോഹ 5:3)

എന്നാൽ ദൈവനാമജീവിതത്തിലേക്കു വരുമ്പോൾ, യേശുവിന്റെ ഉന്നതനിലവാരങ്ങൾ പാലിക്കുന്നത് ഭാരമുള്ളതും കയ്പേറിയതുമാണെന്ന് നമുക്കു തോന്നാറുണ്ടോ?

ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെ ഒരു കേക്കിനോട് ഉപമിച്ചുവെന്നിരിക്കട്ടെ. ഒരു വിഭാഗം വിശ്വാസികൾ അതിനെ കീറിമുറിച്ച് അതിലടങ്ങിയിട്ടുള്ള പോഷകങ്ങളെക്കുറിച്ച് നിരന്തരം ഗവേഷണം നടത്തുകയും പ്രബന്ധങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണ്. ബുദ്ധികൊണ്ടും സ്വന്തം അദ്ധ്യാനം കൊണ്ടും ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരാണിവർ.

മറ്റൊരു വിഭാഗം അതിന്റെ ഭംഗി പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ കേക്കിനെ കണ്ണാടി കൂട്ടിൽ വച്ച് അതിന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ നല്ല വാക്ചാതുര്യത്തോടെ വർണ്ണിക്കുകയാണ്. ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ച് ദൈവശക്തി എന്തെന്നറിയാത്ത കപടവിശ്വാസികളാണിവർ (2 തിമൊ 3:5)

വേറെ ചിലർ ഈ കേക്ക് കടിച്ചാൽ പൊട്ടാത്ത എന്തോ ആണെന്ന് കരുതി അതിനെ ആരും കാണാതെ ഒളിച്ചു വയ്ക്കുകയാണ്. യേശു പറഞ്ഞ ഉപമയിൽ, തനിക്ക് കിട്ടിയ താലത്ത് നിലത്ത് കുഴിച്ചിട്ട ദാസനു തുല്യരാണിവർ (മത്തായി 23: 18, 24)

മതാബന്ധങ്ങളിലും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളിലും ദുരുപദേശങ്ങളിലും മനുഷ്യപാരമ്പര്യത്തിലും കൂടുങ്ങി ഇവർ മനുഷ്യമാനം അന്വേഷിക്കുന്നു.

ഇനിയും ചിലർക്ക് കേക്ക് കഴിച്ചു നോക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും അതിനകത്ത് കുറച്ചെങ്കിലും കയ്പുണ്ടോ എന്ന് ശങ്കിച്ചു മാറി നിൽക്കുന്നു. യേശുവിനെ പിൻപറ്റണമെന്ന് ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും വേണ്ടത്ര വിശ്വാസമോ സമർപ്പണമോ ഇല്ലാത്ത കൂട്ടരാണിവർ.

എന്നാൽ ചുരുക്കം ചിലർ (മ

ത്തായി 7: 13, 14), യേശു തന്റെ തിരുക്കരം നീട്ടിത്തന്ന ആ ‘കേക്ക്’ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ വിശ്വാസത്താൽ നുണഞ്ഞിരിക്കി ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവരെയും അതിനായി ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. യേശുവിനെ പരിപൂർണ്ണമായി പിൻപറ്റുന്ന (വെളി 14: 4,5), ദൈവത്തിനു വേണ്ടി നൂറുമേനി

ക്രിസ്തീയ ജീവിതമെന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനോട് ഇഴുകിച്ചേർന്ന ജീവിതം എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല. യേശുക്രിസ്തുവെന്ന വ്യക്തിയാണ് അതിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു.

വിളവ് നൽകുന്ന (മത്തായി 13: 23; 2 തിമൊ 4: 7,8), ദൈവികസ്നേഹവും സന്തോഷവും സമാധാനവും അനുദിനജീവിതത്തിൽ അനുഭവിക്കുകയും ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന (ഗലാ 5:22,23), മറ്റുള്ളവരെയും ഇതിലേക്ക് വഴിനടത്തുന്ന (ദാനീയേൽ 12:3) യേശുവിന്റെ ഉത്തമ ശിഷ്യരാണിവർ.

യേശുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിന് ഏതാനും നാളുകൾ മാത്രമുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന നാം നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെയാണ് നോക്കിക്കാണുന്നത്? തന്നെ രുചിച്ചറിഞ്ഞ് തന്റെ ദിവ്യമായ സ്വാഭാവമുള്ളവരായിത്തീരുവാൻ ദൈവം നമുക്കു തന്ന ഒരു സുവർണ്ണാവസരമായി നമുക്ക് ഈ ജീവിതത്തെ കാണാൻ തുടങ്ങാം. ഇന്ന് നാം യേശുവുമായി എത്രമാത്രം അടുത്ത ഒരു ഹൃദയ ബന്ധം പുലർത്തുന്നുവോ, അതിനനുസരിച്ചായിരിക്കും അവിടുത്തോട് അടുത്ത ഒരു സ്ഥാനം നിത്യതയിലും നമുക്കു ലഭിക്കുക. ഇവിടെ കർത്താവിനോട് ഏറ്റവും അടുത്തിരിക്കുന്ന ആളായിരിക്കും നിത്യത മുഴുവനും അവിടുത്തോട് ഏറ്റവും അടുത്തിരിക്കുന്നത്. ഈ ഭൂമിയിൽ വച്ച് യേശുവിനോട് ഇല്ലാത്ത ഒരു പരിചയം (അടുപ്പം)

ബി. സന്ദീപ്

നമുക്കു ഉടനടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയില്ലല്ലോ!

ക്രിസ്തീയജീവിതമെന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനോട് ഇഴുകിച്ചേർന്ന ജീവിതം എന്നല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല. യേശുക്രിസ്തുവെന്ന വ്യക്തിയാണ് അതിന്റെ കേന്ദ്രബിന്ദു. അത് തുടങ്ങുന്നതും പൂർത്തിയാകുന്നതും അൽഫയും ഒമേഗയുമായ നമ്മുടെ ഈ കർത്താവ് തന്നെയാണ് (എബ്രാ 12: 2; വെളി 1:8). ഈ കർത്താവിനെ വ്യക്തിപരമായി അടുത്തറിയുന്നതാണ് നിത്യജീവൻ (യോഹ. 17:3), അഥവാ ക്രിസ്തീയജീവിതം! അപ്പോൾ പ്രതികൂലങ്ങൾക്കും പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും നടുവിലും ജീവിതം നിറച്ചും മധുരമായിത്തീരും. കാരണം, തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് എല്ലാം നമയ്ക്കാക്കി മാറ്റുന്ന (റോമ 8:28), മാറാതെ മധുരമാക്കുന്ന (പുറ. 15: 22-25), സർവ്വശക്തനായ, സ്നേഹസമ്പൂർണ്ണനായ ദൈവമാണല്ലോ നമുക്കുള്ളത്!

യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹം മാത്രമേ അവിടുത്തെ കല്പനകളെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അനുസരിക്കുവാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കുകയുള്ളൂ (യോഹ. 14:15) യഥാർത്ഥ ആത്മീയത ഒരുവന് യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ അളവാണ്. യഥാർത്ഥ ക്രിസ്തീയ ജീവിതം യേശുവുമായുള്ള ഒരു നിർമ്മലമായ പ്രണയബന്ധമാണ് (2 കൊരിന്ത്യർ 11: 2,3). എന്നാൽ നമുക്ക് ഈ അനുഭവത്തിലേക്ക് വരണമെങ്കിൽ യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്താൽ നമ്മുടെ ഉള്ളും ആദ്യം നിറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

അതിനായി നാം ലളിതമായ വിശ്വാസത്താൽ (in simple faith) യേശുനാഥനോട് അടുത്തു വരണം. അവിടുത്തെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തെ നാം അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും വേദനിപ്പിച്ച അനേക അവസരങ്ങളെയോർത്ത് അനുതപിക്കുകയും, അവിടുത്തെ തിരുരക്തത്താൽ കഴുകൽ പ്രാപിക്കുകയും വേണം. ക്ഷമചോദിക്കേണ്ടവരോട് ക്ഷമ ചോദിച്ചും, നിരപ്പ് പ്രാപിക്കേണ്ടവരോട് നിരപ്പ്

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

പ്രാപിച്ചും (മത്തായി 5:23, ലൂക്കോസ് 19:8,9), ഒരു ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷിയോടെ നാം യേശുവിന്റെ മുമ്പിൽ ചെല്ലുന്നു വെങ്കിൽ അവിടുന്ന് നമുക്ക് തന്റെ അനുപമ സ്നേഹത്തെ അധികമായി വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും. യേശുവിന്റെ ഈ സ്നേഹത്തിനു മുന്നിൽ നാം നമ്മെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, ആ സ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വന്നു നിറയും.

യേശുവിന്റെ സ്നേഹം ഞാൻ നിറഞ്ഞ ഒരു ഹൃദയത്തിന് പിന്നെ ഒരു ആഗ്രഹമേ ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ - അത് യേശു തന്നെയായിരിക്കും! ദാവീദ് പാടിയതുപോലെ: “ഞാൻ കർത്താവിനോട് ഒരു കാര്യം അപേക്ഷിച്ചു; അതുതന്നെ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; കർത്താവിന്റെ മനോഹരത്വം കാണുമാനും അവന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ധ്യാനിച്ചാനും എന്റെ ആയുഷ്കാല മൊക്കെയും ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ആലയത്തിൽ പാർക്കേണ്ടതിനും തന്നെ” (സങ്കീ 27: 4). ആസാഹും പാടി: “സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എനിക്കു ആരുള്ളു? ഭൂമിയിലും നിന്നെയല്ലാതെ ഞാൻ ഒന്നും ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല” (സങ്കീ 73: 25)

യേശുവിനെ മാത്രം ഹൃദയത്തിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിൽപരം ഒരു ഹൃദയ ശുദ്ധി വേറെയില്ലല്ലോ. “ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്തെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തെ കാണും” (മത്തായി 5:8) എന്ന യേശുവിന്റെ തിരുമൊഴികൾ നാം ഓർക്കുന്നുണ്ടാകും. അതേ, യേശുവിന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെയും താഴ്മയുടെയും സൗമ്യതയുടെയും വിശുദ്ധിയുടെയുമെല്ലാം ദിവ്യസൗന്ദര്യം പരിശുദ്ധാത്മാവ് വചനത്തിലൂടെയും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയും മറ്റും കാണിച്ചുതരാൻ തുടങ്ങും (യോഹ: 16:14). മറുപുമലയിൽ ദൈവശബ്ദത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ട പത്രോസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും തലയുയർത്തി നോക്കിയപ്പോൾ യേശുവിനെ മാത്രം കണ്ടതുപോലെ (മത്തായി 17:8), നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിലും യേശു മാത്രം നിറഞ്ഞു നിൽക്കും. കണ്ണാടിയിൽ കടമൊഴിയെന്നവണ്ണം (1 കൊരി 13:12) വിശ്വാസക്കണ്ണുകളാൽ യേശുവിന്റെ അനുപമസൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കുന്ന നാമും പറയും: “എന്റെ പ്രിയൻ പതിനായിരം പേരിൽ അതിസുന്ദരൻ തന്നെ” (ഉത്തമഗീതം 5:10).

‘വയലിൽ ഒളിച്ചുവച്ച നീഡി’ കണ്ടെത്തിയതുപോലെ, ഏറ്റവും വിലയേറിയ മുത്ത് കണ്ടെത്തിയതുപോലെ (മത്തായി 13:44-46), നമ്മുടെ ഉള്ളം സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞു കവിയുകയും (സങ്കീ. 15:11) നമ്മുടെ ഈ

ചെറിയ ജീവിതം യേശുവിന്റെ തിരുക്കരങ്ങളിൽ സ്നേഹത്തോടെ നാം ഭരമേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. തന്റെ കാന്തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയസൗന്ദര്യം കാണുന്ന ക്രിസ്തുശിഷ്യന് ഈ ലോകലാവണ്യം ഏറ്റവും നിന്ദ്യമായിരിക്കും. അങ്ങനെ ജീവിതം നമുക്ക് ഏറ്റവും മാധുര്യമുള്ളതായിത്തീരുന്നു.

എന്നാൽ യേശുവിനോടുള്ള ഈ നിർമ്മലവും ഏകാഗ്രഹവുമായ ഭക്തിയിൽനിന്ന് നമ്മെ പിന്തിരിപ്പിക്കാനായി

**യേശുവിനെ മാത്രം
ഹൃദയത്തിൽ
ആഗ്രഹിക്കുന്ന
തിൽപരം ഒരു
ഹൃദയശുദ്ധി
വേറെയില്ലല്ലോ.**

രിക്കും സാത്താന്റെ നിരന്തരശ്രമം (2 കൊരിന്ത്യർ 11:3). കാരണം അത് സാധ്യമായാൽ നമ്മെ ഏതു നിസ്സാര പാപത്തിലും വീഴ്ത്താമെന്ന് അവനിറയാം. യേശുവിനോടുള്ള ആദ്യ സ്നേഹം കുറഞ്ഞുപോകുന്നതാണല്ലോ ഏതു പിന്മാറ്റത്തിന്റെയും ആദ്യചുവട്. വെള്ളത്തിൻമീതെ നടന്ന പത്രോസിന്റെ ശ്രദ്ധ യേശുവിൽ നിന്നു മാറി ചുറ്റുമുള്ള കാറ്റിലേക്കും കോളിലേക്കും ആയപ്പോൾ, അവൻ എപ്രകാരം വീഴാൻ തുടങ്ങിയോ, അപ്രകാരമായിരിക്കും നമ്മുടെയും ആന്തരികദൃഷ്ടി യേശുവിൽ നിന്നു മാറുമ്പോൾ നാമും വീഴാൻ പോകുന്നത് (മത്തായി 14:29, 30). അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ അകക്കണ്ണുകൾ നിരന്തരം യേശുവിങ്കലേക്ക് ഉറപ്പിക്കാൻ നാം ശീലിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു (എബ്രാ 12:2 NASB). എപ്പോൾ നമ്മുടെ ഹൃദയദൃഷ്ടി കർത്താവിൽ നിന്നു മാറിപ്പോയെന്നു മനസ്സാക്ഷിയിൽ ബോധ്യപ്പെടുന്നുവോ, അപ്പോൾത്തന്നെ പത്രോസ് ചെയ്തതുപോലെ “യേശുവേ, രക്ഷിക്കണേ” (മത്തായി 14:30) എന്ന് പറഞ്ഞതുപോലെ നാം തിരിച്ചു വരികയേ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അപ്പോൾ ആത്മികവർദ്ധനയ്ക്കുതക്കുന്ന, പ്രബോധിപ്പിക്കുന്ന, ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന, ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന, ശാസിച്ച് തിരുത്തുന്ന യേശുവിന്റെ സ്നേഹം നിറഞ്ഞ വാക്കുകൾ നാം ആത്മാവിൽ ഗ്രഹിച്ചറിയാൻ തുടങ്ങും. അതേ, അത് യേശുനാഥന്റെ മൃദുസ്വരം തന്നെയാണ്.

യേശുവിന്റെ ശബ്ദം നാം പ്രാഥ

മികമായും തിരിച്ചറിയുന്നത് തിരുവചനത്തിലൂടെയാണ്. മറിയം യേശുവിന്റെ കാൽക്കലിരുന്ന് കേട്ടതുപോലെ (ലൂക്കോസ് 10:38,42), നമുക്കും ഓരോ ദിവസവും ആത്മനിറവിൽ വചനം ധ്യാനിക്കുന്നതിലൂടെ യേശുവിന് നമ്മോട് അന്ന് എന്താണ് പറയാനുള്ളതെന്ന് ആത്മാവിൽ ഗ്രഹിക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ആട് തന്റെ ഇടയന്റെ ശബ്ദം ശീലത്താലാണ് തിരിച്ചറിയുന്നത്. അതുപോലെ, നാം വചനത്തിൽ വേരുറച്ചവരാണെങ്കിൽ (അതായത് വചനം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ സംഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളവരാണെങ്കിൽ - സങ്കീ. 119:11), ക്രമേണ നമുക്കും നമ്മുടെ നല്ല ഇടയന്റെ ശബ്ദം ദിവസത്തിന്റെ ഏതു സമയത്തും തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും (യോഹ. 10:4, 14, 27). അങ്ങനെ യേശു നമ്മുടെ ഹൃദയത്തോട് പല മുഖാന്തരങ്ങളിലൂടെ സംസാരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ നമ്മുടെ അകത്തെ മനുഷ്യന് യഥാർത്ഥ പോഷണമായിത്തീരുന്നുള്ളൂ - അത് വചനത്തിലൂടെയോ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെയോ പ്രസംഗത്തിലൂടെയോ സംഭാഷണത്തിലൂടെയോ സംഭവങ്ങളിലൂടെയോ എങ്ങനെയും ആകാം.

യേശുവിനെ ഇപ്രകാരം നാം പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ അനുസരിക്കുന്നത് നമുക്ക് ലളിതവും ആനന്ദദായകവുമായിരിക്കും (യോഹ. 14:15). തന്റെ പ്രാണപ്രിയനോടുള്ള അഗാധസ്നേഹം നിമിത്തം, തന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളും പദ്ധതികളും വേണ്ടെന്നുവച്ച് ദൈവഹിതം ചെയ്യുന്നത് ഒരു ക്രിസ്തുശിഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വിഭവസമൃദ്ധമായ ഒരു സദ്യ കഴിക്കുന്നതുപോലെ മാധുര്യമേറിയതായിരിക്കും. അതിശയോക്തിയല്ല: ദൈവഹിതം ചെയ്യുന്നത് തനിക്ക് ആഹാരം കഴിക്കുന്നതുപോലെ ആസ്വാദ്യവും ഒഴിച്ചുകൂടാനാവാത്തതുമാണെന്ന യേശു സൂചിപ്പിച്ചത് ഓർക്കുന്നില്ലേ (യോഹ. 4:34)? ദൈവരാജ്യത്തെ യേശു രണ്ടുതവണ ഒരു വലിയ സദ്യയോടു ബന്ധപ്പെടുത്തി സംസാരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ് (മത്തായി 22:2; ലൂക്കോസ് 14: 16). ദൈവരാജ്യം നമ്മളിൽ വരുമ്പോഴും - അതായത് ദൈവം നമ്മിൽ രാജാവായി വാഴുമ്പോഴും - സംഭവിക്കുന്നത് മറ്റൊന്നല്ല!

നാമെല്ലാം യേശുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അടുത്തുവന്ന്, നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളും മനസ്സുകളും ഇച്ഛാശക്തിയും

ശേഷം 19-ാം പേജിൽ

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

ആത്മീയ നേതാവ് - 3

ഒരു ആത്മീയ നേതാവു ദൈവത്തെ അധികമായി ഭയപ്പെടുന്ന ഒരുവനായിരിക്കും.

നാം ദൈവത്തെ എത്രയധികം അറിയുന്നുവോ അത്രയധികം ഭയപ്പെടും. ഭയം എന്ന കേവല വികാരമല്ല ഭക്ത്യാദരവുകൾ നമ്മിലുണ്ടാകും.

സങ്കീർത്തനം 34:11ൽ ദാവീദ് പറയുന്നു: “മക്കളേ വന്ന് എനിക്കു ചെവി തരുവിൻ. യഹോവയോടുള്ള ഭക്തിയെ, ഭയത്തെ ഞാൻ ഉപദേശിച്ചു തരാം.” മറ്റുള്ളവരെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാൻ പഠിപ്പിക്കുന്നത് എളുപ്പമുള്ള കാര്യമല്ല. റോമർക്കും എഫേസ്യർക്കും എഴുതിയ ലേഖനങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കാൻ അതിലും എളുപ്പമാണ്.

മറ്റുള്ളവർക്കു ദൈവഭക്തിയെ ഉപദേശിക്കണമെങ്കിൽ ആദ്യം നാം തന്നെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടണം. ദൈവഭയം ആണ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭം. ബൈബിൾ പണ്ഡിതനായ ഒരാളെക്കാൾ വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ ദൈവഭയമുള്ള ഒരുവനു മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ദൈവത്തെ ഭയമില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് അറിവു മാത്രമേ പകരാൻ കഴിയൂ. ജ്ഞാനം പകരാൻ കഴിയില്ല. 1 കൊരിന്ത്യർ 8:1ൽ പറയുമ്പോലെ അറിവ് ഒരു വ്യക്തിയെ നിഗളിയാക്കുന്നു. എന്നാൽ ജ്ഞാനമോ ദൈവനിജീവിതത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ഒരുവനെ പക്വമാക്കുന്നു. ജ്ഞാനികൾക്കു മാത്രമേ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെ പണിയുവാൻ കഴിയൂ.

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാഥമിക പാഠമാണ് ദൈവഭയം. നിങ്ങളുടെ ആടുകളെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവാൻ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ മറ്റൊരാളോട് വിഷയങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും പ്രാഥമിക പാഠം നൽകുന്നതിൽ നിങ്ങൾ പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അക്ഷരം പഠിക്കാത്തവരെ ഭൂമിശാസ്ത്രവും ചരിത്രവും ഒക്കെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു പോലെയാണത്. അത്തരം തെറ്റുകൾ ഒരു ശരാശരി അദ്ധ്യാപകൻ പോലും ഈ ഭൂമുഖത്തു ചെയ്തില്ല.

അക്ഷരം പഠിപ്പിക്കുന്നതു പോലെയാണ് ദൈവഭയം പഠിപ്പിക്കുന്നത്. എന്നാൽ അധികം ഇടയന്മാരും തങ്ങളുടെ ആടുകളെ ആദ്യം അതു പഠി

ദൈവഭയം

സാക്ഷ്യമാർ

പിടിക്കുന്നതിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവരല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് യേശുക്രിസ്തു പറഞ്ഞത് ഈ ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ വെളിച്ചമക്കളെക്കാൾ ബുദ്ധിയേറിയവരാണെന്ന്.

ഒരു സെമിനാരി ബിരുദം കൈവശമുള്ള നിങ്ങളോടു ഞാൻ ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കട്ടെ: ദൈവഭയം നിങ്ങൾ അവിടെ നിന്നു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതോ വെറും ഒരു ബിരുദസർട്ടിഫിക്കറ്റു മാത്രമാണോ നിങ്ങൾ

മാനിച്ചിട്ടുള്ളത്? യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ അത്തരമൊരു സ്ഥാപനത്തിലയച്ചു തന്റെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു വേണ്ടി ഒരുക്കുമെന്നു താങ്കൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? ദൈവഭയം അഭ്യസിക്കുവാനായി ഞങ്ങൾക്കു ഒരു സെമിനാരി തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കഴിയുമെന്ന് നിങ്ങളിൽ എത്രപേർ സത്യസന്ധമായി പറയും? അങ്ങനെ ഒന്നു സാധ്യമാണോ? അല്ലേയല്ല! അതൊരു വലിയ ദുരന്തമല്ലേ?

മറ്റുള്ളവർക്കു ദൈവഭക്തിയെ ഉപദേശിക്കണമെങ്കിൽ ആദ്യം നാം തന്നെ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടണം. ദൈവഭയം ആണ് ജ്ഞാനത്തിന്റെ ആരംഭം. ബൈബിൾ പണ്ഡിതനായ ഒരാളെക്കാൾ വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ ദൈവഭയമുള്ള ഒരുവനു മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. ദൈവത്തെ ഭയമില്ലാത്ത ഒരാൾക്ക് അറിവു മാത്രമേ പകരാൻ കഴിയൂ. ജ്ഞാനം പകരാൻ കഴിയില്ല.

കരസ്ഥമാക്കിയത്?

രണ്ടാമത് ഒരു ചോദ്യംകൂടി ചോദിക്കട്ടെ: നിങ്ങൾ എന്തിനു വേണ്ടിയാണ് ഒരു സെമിനാരിയിൽ ചേർന്നത്? ഒരു ജോലി സമ്പാദിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെയോ അതോ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നതെങ്ങനെ എന്നു പഠിക്കുവാനോ? എന്തുകൊണ്ടാണു മറ്റു സെമിനാരികളെക്കാൾ ഈ സെമിനാരി നിങ്ങൾ തെരഞ്ഞെടുത്തത്? അതു അധികം പ്രശസ്തമായതുകൊണ്ടല്ലേ? അവിടുത്തെ ഉപദേശങ്ങൾ വേദാന്തസത്യമല്ലെന്നും വിശ്വലമാണെന്നും അറിഞ്ഞിട്ടുകൂടി അവിടെത്തന്നെ പോകുവാൻ താങ്കൾ തീരു

സെമിനാരികളിൽ ചേരുന്ന പലരും അമേരിക്കയിൽ ധനസമ്പാദനത്തിനു വേണ്ടി പോകുന്നതിനുള്ള പ്രാരംഭ നടപടിയെന്ന നിലയ്ക്കാണ് അതു ചെയ്യുന്നതെന്ന് എനിക്കറിയാം. ചിലർ അമേരിക്കയിലെ സെമിനാരികളിൽത്തന്നെ പ്രവേശനത്തിനു അപേക്ഷിക്കാറുണ്ട്- അവിടെ സ്ഥിരതാമസമാക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തോടെ. അങ്ങനെയുള്ളവർക്ക് എങ്ങനെ കർത്താവിനെ സേവിക്കുവാൻ കഴിയും?

ഒരു തെറ്റായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെയാണു ബൈബിൾ സ്കൂളിൽ ചേർന്നതെന്ന കാര്യം ഇന്നു സമ്മതിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ തയ്യാറാണോ? സത്യസന്ധര

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

യിരിക്കാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പ്രത്യാശയ്ക്കു വകയുണ്ട്. ദൈവം സത്യസന്ധരെ സ്നേഹിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു സംഭവിച്ച തെറ്റു മറ്റുള്ളവർക്കു സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ അവർക്കു മുന്നറിയിപ്പു കൊടുക്കുക. കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുവാൻ അവരെ ഒന്നാമതായി പഠിപ്പിക്കുക. നമ്മുടെ കുട്ടികൾ നാം ചെയ്ത തെറ്റുകൾ ആവർത്തിച്ചുകൂടാ.

സദൃശവാക്യങ്ങൾ 24:3,4 ൽ ജ്ഞാനം കൊണ്ടു വീടുപണിയുന്നു എന്നും അറിവുകൊണ്ട് അതിന്റെ മുറികളിൽ വിലയേറിയതും മനോഹരവുമായ സമ്പത്തു നിറയുന്നു എന്നും നമ്മോടു പറയുന്നു. ഇവിടെ ജ്ഞാനവും അറിവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഞാൻ ബൈബിൾ അറിവിനെ വിലകുറച്ചു കാണുകയല്ല. കഴിഞ്ഞ 40 വർഷങ്ങളായി ഞാൻ ബൈബിൾ പഠിച്ചുവരുന്നു. മറ്റാരെയും പോലെ എനിക്കും അതിൽ അറിവുണ്ട്.

എന്നാൽ അതിലുപരിയായി ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നത് ജ്ഞാനമാണ്; ദൈവസ്നേഹമാണ് ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും വലുത്. പക്ഷേ ദൈവസ്നേഹം ദൈവിക ജ്ഞാനത്താൽ എല്ലായ്പ്പോഴും നയിക്കപ്പെടുന്നു. ജ്ഞാനം കൂടാതെയുള്ള സ്നേഹം അപകടകരമാണ്. സ്നേഹം ഒരു ബസ്സിന്റെ പെട്രോൾടാങ്കിലെ

ഇക്കാലത്ത് ഏതെങ്കിലും പ്രസംഗകൻ ദൈവഭയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല. അതു കൊണ്ടു തന്നെയാണ് മിക്കവാറും വിശ്വാസികൾ ജ്ഞാനികളല്ലാത്തത്. മറ്റു പല ഭയങ്ങൾക്കും അടിമകളായിത്തീരുന്നതും.

പെട്രോൾ പോലെയാണ്. ജ്ഞാനം ബസിന്റെ ഡ്രൈവർ പോലെയും. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ആട്ടിൻകുട്ടത്തെ നയിക്കുവാൻ സ്നേഹം കൂടിയേ തീരൂ. പക്ഷേ അവരെ ഏതു വഴിയിലൂടെ നയിക്കണമെന്നറിയാൻ ജ്ഞാനവും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്.

ജ്ഞാനം അടിസ്ഥാനപരമാണ്. ബൈബിൾ സംബന്ധിച്ച അറിവിൽ 100 ശതമാനം മാർക്കു വാങ്ങുന്ന ഒരാൾക്ക് ജ്ഞാനത്തിൽ പുഷ്പം മാർക്കു ലഭിക്കുക സാധ്യമാണ്. കായികക്ഷമതാ പരിശോധനയിൽ 100 മാർക്കും കണക്കിൽ പുഷ്പവും വാങ്ങും പോലെയാണ്. കണക്കിൽ 100 ശതമാനവും കായികക്ഷമതയിൽ

പുഷ്പവും ആയിരുന്നാലും നന്നായിരുന്നു. കാരണം കാലദൈർഘ്യത്തിൽ കണക്കാക്കി കായികക്ഷമതയെക്കാൾ പ്രാധാന്യമേറിയത്. അതുപോലെ കാലദൈർഘ്യത്തിൽ അറിവിനേക്കാൾ ജ്ഞാനം പ്രയോജനകരമാകുന്നു.

അറിവു മുറികളെ നിറയ്ക്കുന്നു. അതു കസേരയും മേശയും കട്ടിലും പോലെയാണ്. ജ്ഞാനം കൂടാതെയുള്ള അറിവു വീടില്ലാതെ വെളിമ്പ്രദേശത്തു കസേരയും കട്ടിലും വാങ്ങി നിരത്തുന്നതുപോലെയാണ്. വളരെ വിലപിടിപ്പുള്ള സോഫയും കട്ടിലുമുണ്ട്. പക്ഷേ വെളിമ്പ്രദേശത്താണ് കാരണം വീടില്ല. അത്തരം ഒരു വ്യക്തി ചുറ്റുപാടുള്ളവർക്ക് ഒരു ഹാസ്യവിഷയമായിരിക്കും. ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിലെ ഇന്നത്തെ പ്രസംഗകരും ഇപ്രകാരം തന്നെ. അവരും ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടാതെയാണ് അവർക്കു ജ്ഞാനം ഇല്ല. അറിവു വേണ്ടുവോളമുണ്ട്.

ഇക്കാലത്ത് ഏതെങ്കിലും പ്രസംഗകൻ ദൈവഭയത്തെക്കുറിച്ച് പ്രസംഗിക്കുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇല്ല. അതു കൊണ്ടു തന്നെയാണ് മിക്കവാറും വിശ്വാസികൾ ജ്ഞാനികളല്ലാത്തത്. മറ്റു പല ഭയങ്ങൾക്കും അടിമകളായിത്തീരുന്നതും.

(തുടരും)

മൊഴിമാറ്റം: ബോബി ചെറിയാൻ

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ മാധുര്യം

17-ാം പേജ് തുടർച്ച

മെല്ലാം തുറന്ന്, നമ്മുടെ ആഗ്രഹങ്ങളും വികാരങ്ങളും ചിന്തകളും തീരുമാനങ്ങളുമെല്ലാം താഴ്മയോടെയുള്ള ആരാധനയും സ്തുതിയും നന്ദികരേറ്റലുമായി അവിടുത്തേക്ക് അർപ്പിക്കണമെന്നതാണ് അവിടുത്തെ അതിയായ വാഞ്ഛ. നമ്മുടെ ബന്ധുമിത്രാദികളെയും വസ്തുവകകളെയും നമ്മെത്തന്നെയും ദൈവകരങ്ങളിൽ സമർപ്പിച്ച്, സകലവിധ മമതാബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നും മനുഷ്യപാരമ്പര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അന്ധ വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നും ദുരുപദേശങ്ങളിൽ നിന്നും വിമുക്തരായി (ലൂക്കോസ് 14: 26, 27, 33), നാമോരോത്തരും യേശുവിനോട് സ്നേഹിച്ചുരടുകകളാൽ എന്നേക്കും ബന്ധിക്കപ്പെടണമെന്നും തന്നോടു ചേർന്നു നടക്കണമെന്നുമാണ് അവിടുന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. നാം കർത്താവിനോട് പറ്റിച്ചേർന്ന് നടക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് അവിടുന്ന് തന്നെത്തന്നെ നമുക്ക് അധികമായി വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും (യോഹ. 14:21). ആ വെളി

പ്പാട് മറ്റനേകർക്ക് മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗീയമനയായി നമുക്കു മാറുന്നു (വെളി 2: 17). നാം അതു ഭക്ഷിച്ച യേശുവോളം വളർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കും (എഫേ. 4:15). അപ്പോൾ നാം യേശുവിനെ അറിയുന്നത്, മറ്റാരെങ്കിലും പറഞ്ഞതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലല്ല. മറിച്ച് നാം തന്നെ അവിടുത്തെ വിശ്വാസക്കണ്ണുകളാൽ കാണുകയും അത്മാവിൽ സ്വീകരിക്കുകയും ആ സ്നേഹം രൂപിച്ച് ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്തതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലായിരിക്കും (യോഹ. 4:42). അപ്പോൾ യേശുവിന്റെ സ്നേഹസ്വീകരണമേൽക്കുന്ന നമ്മുടെ അന്തർഗതം ഇങ്ങനെയായിരിക്കും: “ഞാൻ എന്റെ പ്രിയന്റേതാണ്, അവിടുത്തെ ആഗ്രഹം എന്നോടാണ്” (ഉത്തമ 7:10). അപ്പോൾ, സ്വന്തം ഇഷ്ടപ്രകാരം ഒന്നും ചെയ്യാതെ, അന്തരാത്മാവിൽ യേശു ചെയ്തുകാണിച്ചു തരുന്നതുമാത്രം ചെയ്യുവാനും, അവയേശു ചെയ്യുന്നതുപോലെതന്നെ

ചെയ്യുവാനും, യേശു ചെയ്തുകാണിച്ചു തരുന്നതല്ലാതെ ഒന്നിടവിടാതെ ചെയ്യുവാനുമുള്ള അത്യധികമായ വാഞ്ഛ നമ്മുടെ ഉള്ളങ്ങളിൽ നിറഞ്ഞുതുളുമ്പും (യോഹ. 5:19, 20).

അതുകൊണ്ട് പ്രിയസുഹൃത്തേ, യേശുവിനെ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്ന, അവിടുത്തെ തിരുമുഖത്തുമാത്രം അകക്കണ്ണുകളുറപ്പിച്ച, അവിടുത്തെ ശബ്ദത്തിനായി എപ്പോഴും കാതോർക്കുന്ന, അവിടുത്തെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിക്കുകയും അനുസരിക്കുകയും, ഇടവിടാതെ പറ്റിച്ചേരുകയും ചെയ്യുന്ന, ഒരു നിമിഷവും പിരിയാത്ത (1 തെസ്സ. 5:10), നിർമ്മലമായ പ്രണയബന്ധത്തിനായി നമുക്കു ദാഹിക്കാം! നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളെക്കാരും ത്യാഗങ്ങളെക്കാരും നമ്മെത്തന്നെ ആഗ്രഹിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ നിത്യസ്നേഹത്തിൽ മുഴുകി, നമുക്ക് ഈ ക്രിസ്തീയസൗഭാഗ്യത്തിന്റെ മാധുര്യം ആസ്വദിക്കാം; അത് മറ്റുള്ളവരിലേക്കും പകർന്നുകൊടുത്ത് ഈ അന്ത്യകാലത്ത് അവിടുത്തെ ധീര സാക്ഷികളാകാം!

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

അയോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ

സി. എസ്. ലൂയിസ്

മൊഴിമാറ്റം: സാജു ഏബ്രഹാം

വായിച്ചു തുടങ്ങും മുൻപ്

സി.എസ്.ലൂയിസിന്റെ പ്രശസ്തമായ 'ദി സ്ക്രൂടേഴ് ലെറ്റേഴ്സ്' എന്ന ക്രിസ്തീയ ക്ലാസിക്സിന്റെ സ്വതന്ത്രപരിഭാഷയാണ് 'അയോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ'.

ക്രിസ്തീയ ചിന്തകർക്കിടയിലെ തത്ത്വജ്ഞാനിയും തത്ത്വജ്ഞാനികൾക്കിടയിലെ ക്രിസ്തീയ ചിന്തകനും-അതായിരുന്നു സി.എസ്. ലൂയിസ്. അദ്ദേഹം തന്റെ കനപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ രചനയ്ക്കിടയിലാണ് വേറിട്ട, രസകരമായ, അതേ സമയം ഗൗരവമായി ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നയിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ധാരാളം ഉൾവെളിച്ചം നൽകുന്ന ഭാവനാ പൂർണ്ണമായ ഈ ചിന്തീകരണം എഴുതിയത്. അന്നുതന്നെ ഏറെ പ്രശസ്തമായ ഈ പുസ്തകം നാളുകളായി അന്നേ കർക്ക് പ്രയോജനകരമായിത്തുടരുന്നു. മലയാളത്തിലേക്കുള്ള അതിന്റെ മൊഴിമാറ്റമാണ് ഇവിടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്. കത്തുകളുടെ രൂപത്തിലാണ് ഇതിലെ ഓരോ അധ്യായവും. കത്ത് എഴുതിയതാകട്ടെ, ഒരു മുതിർന്ന പിശാച്. ഒരു കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെപേർക്കാണ് എല്ലാ കത്തും.

ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ കാവൽ മാലാഖ ഉള്ളതുപോലെ ഓരോരുത്തരേയും വഴിതെറ്റിക്കാനും തെറ്റുപെട്ടിരിക്കാനും ഓരോ പിശാചിനെ വീതം സാത്താൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് സി.എസ്. ലൂയിസിന്റെ ഭാവന. ഒരു മനുഷ്യന് ഒരു പിശാചുവീതം തന്റെ ഉത്തരവാദിത്തത്തിലുള്ള മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും ഖഗാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനിലാകാതെ നോക്കുന്നജോലിയാണ് ഈ കുട്ടിപ്പിശാചിനുള്ളത്. അഥവാ ക്രിസ്ത്യാനിലാകാൻ അവനെ എങ്ങനെക്കൊണ്ടും പിന്മാറ്റത്തിലേക്കു നയിക്കണം. ഈ ലക്ഷ്യത്തോടെ രാവു പകലും തന്ത്രങ്ങളും കെണികളും ഒരുക്കി ഓരോ മനുഷ്യനേയും വിടാതെ പിൻതുടരുകയാണ് ഓരോ 'കുട്ടിപ്പിശാചും' ഈ കുട്ടിപ്പിശാചുകാർ തങ്ങളുടെ തൊഴിലിൽ മിടുക്കന്മാരാണെങ്കിലും വലിയ അനുഭവജ്ഞാനം ഉള്ളവരല്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ കുട്ടിപ്പിശാചുകാർക്ക് വേണ്ട ഉപദേശം നൽകാനും അവരുടെ സംശയങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം നൽകാനും കുറേ കുട്ടിപ്പിശാചുകളുടെ തലവനായി അനുഭവസമ്പന്നനായ ഒരു 'അമ്മാവൻ പിശാച്'നെ അയോലോക ചക്രവർത്തിയായ സാത്താൻ നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

കുട്ടിപ്പിശാചുകാർ തങ്ങളുടെ ജോലിയിലെ 'പുരോഗതി' സംബന്ധിച്ച് അമ്മാവൻ പിശാചിന് കൃത്യമായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഈ റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചുനോക്കി കുട്ടിപ്പിശാചിനു പറ്റിയ തെറ്റുകൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിച്ച് മറുപടി നൽകുകയാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് തന്റെ ജോലി. ഇങ്ങനെ ഒരു അമ്മാവൻ പിശാച് തന്റെ കീഴിലുള്ള ഒരു കുട്ടിപ്പിശാചിന് ചെയ്യേണ്ടതായ മറുപടിക്കത്തുകളുടെ സമാഹാരമാണ് 'അയോലോകത്തിൽനിന്നുള്ള കത്തുകൾ'.

കുട്ടിപ്പിശാച് ചെയ്യുകയോടുകൂടി റിപ്പോർട്ട് നാം കാണുന്നില്ല. 'അമ്മാവൻ പിശാച്' നൽകുന്ന മറുപടികൾ മാത്രമാണ് നാം വായിക്കുന്നത്. പക്ഷേ ഈ മറുപടിക്കത്തുകളിൽ നിന്നുതന്നെ കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു വ്യക്തമാകും. പൈശാചിക അയോലോക സാമ്രാജ്യം എങ്ങനെയാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? പൈശാചിക കരുനീക്കങ്ങൾ എന്തെല്ലാമാണ്? നാം ജാഗ്രത പാലിക്കേണ്ടത് എവിടെയെല്ലാമാണ്? ഇതേക്കുറിച്ചെല്ലാം നമുക്കു ധാരാളം വെളിച്ചം ഈ കത്തുകളിൽ നിന്നും ലഭിക്കും. അതു തന്നെയാണ് 'അയോലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള കത്തുകൾ' പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ പ്രസക്തിയും.

കത്തുകളിലെ തമാശ ആവോളം ആസ്വദിച്ചോളൂ. പക്ഷേ 'കളിയുടെ പിന്നിലെ കാര്യം' മനസ്സിലാക്കാൻ മറന്നുപോകരുതേ. ഒരുപക്ഷേ ഒറ്റവായനയ്ക്ക് എല്ലാം മനസ്സിലാക്കെന്ന് വരില്ല. സാരമില്ല. വീണ്ടും വായിക്കുക. അതുകൊണ്ടു പ്രയോജനം ഉണ്ടാകും. ക്രിഷ്ണമയ ഭാഗങ്ങളുടെ വാചാമയ അർത്ഥവും വ്യാഖ്യാനവുമാണ് അടിക്കുറിപ്പായി ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. വായനയുടെ ഒഴുകിനൂ തടസ്സമാക്കേക്കാമെങ്കിലും കൂടുതൽ വ്യക്തതയോടെ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ ഇതു സഹായകരമാകേണ്ടതും.

ഇനി ഓരോ ലക്കത്തിലും അയോലോകത്തിലെ 'അമ്മാവൻ പിശാച്' തന്റെ കീഴിലുള്ള 'കുട്ടിപ്പിശാചിന്' ചെയ്യേണ്ട കത്തുവീതം വായിക്കുക. കുട്ടിപ്പിശാചിന്റെ മേൽനോട്ടത്തിലുള്ള മനുഷ്യനെ ക്രിസ്ത്യാനിലാകാതെ സൂക്ഷിക്കാനുള്ള ചില പൊടിപ്പൊടികളാണ് അമ്മാവൻ പിശാച് ആദ്യകത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്തത്. എന്നിട്ടും അവൻ ക്രിസ്ത്യാനിലായി. ഇതിൽ അസന്തുഷ്ടി പ്രകടിപ്പിച്ച് അമ്മാവൻ പിശാച് രണ്ടാമത്തെ കത്തിൽ അവൻ ആത്മീകമായി മുന്നേറാതിരിക്കുന്നതിന് ചെല്ലേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്നു. പ്രാദേശികസഭയിലെ സഹവിശ്വാസികളുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണുന്ന 'പൊരുത്തക്കേട്' ചൂണ്ടിക്കാട്ടി അവനെ അസന്തോഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. ഇതിനിടെ അവന്റെ അമ്മയും അമ്മനോടൊപ്പം താമസിക്കാൻ വന്നു. അന്യോന്യമുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ തെറ്റിദ്ധാരണ ഉണ്ടാകി ഇരുവരെയും പരമാവധി അസന്തോഷിപ്പിക്കാൻ അമ്മാവൻ പിശാച് ഉപദേശിച്ചു. അവന്റെ പ്രാർത്ഥന ഫലപ്രദമാകാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ട കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചും അമ്മാവൻ പിശാച് വേണ്ട നിർദ്ദേശം നൽകുന്നു; തുടർന്നു വായിക്കുക.

5

പ്രിയപ്പെട്ട കുട്ടിപ്പിശാചിന്, നിന്റെ എഴുത്ത് കിട്ടി. അതെന്നെ വളരെ നിരാശപ്പെടുത്തുന്നു. കാരണം, നിന്റെ പ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച് വിശദമായൊരു കത്ത് പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന എനിക്ക് കഴിഞ്ഞ തവണത്തേതു പോലെ തന്നെ വീണ്ടും വളരെ അവിശ്വസനീയമായ നിന്റെ കുറെ 'ആവേശപ്രകടനം' മാത്രമാണ് വായിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്. മനുഷ്യർ വീണ്ടും ഒരു യുദ്ധം തുടങ്ങിയെന്നുള്ളതു കൊണ്ട് 'സന്തോഷത്താൻ നിനക്കു ഭ്രാന്തുപി

ടിച്ച്' എന്നൊക്കെയാണല്ലോ നീ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്. നിന്റെ കക്ഷിയെ കുറിച്ചുള്ള അവിഷ്കരമായ അഭിപ്രായ പ്രകടനത്തിൽ നിന്നും ഒരു കാര്യം എനിക്കു മനസ്സിലായി 'എന്തോ നിന്റെ തലയ്ക്കു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു' മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവിന് ഒരു സ്വസ്ഥതയും നൽകാതെ ഭയത്തിലും ഉത്കണ്ഠയിലും നിർത്തുന്ന നമ്മുടെ വലിയ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം നൽകിയ ലഹരി ആദ്യമായി നിനക്കു രുചിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു അല്ലേ? അത് അങ്ങ് വല്ലാതെ നിന്റെ തലയ്ക്ക് പിടിക്കുകയും ചെയ്തു. നിന്നെ ഞാൻ കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഒരു ചെറുപ്പക്കാര

നിൽനിന്ന് എന്നെപ്പോലെ പരിചയസമ്പന്നരായവരുടെ പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാകുമെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ എന്താണ് എന്റെ കക്ഷിയോട് നീ ചെയ്തത്?

ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയനകരമായ ചിത്രം കാണിച്ച് അവനെ ഭയപ്പെടുത്തിയോ?

അതോ കഴിഞ്ഞ നാളുകളിലെ നല്ല നല്ല അനുഭവങ്ങൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ച് അവനെ വല്ലാത്ത ഒരു നഷ്ടബോധത്തിലേക്കു തള്ളിവിട്ടോ? ഏതായാലും കൊള്ളാം. നീ നന്നായിട്ട് കളിച്ചു. പക്ഷേ ഒരു കാര്യം നീ മറക്കരുത് നിന്റെ വ്യക്തിപരമായ സന്തോഷത്തേ

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

“നമ്മളോട് കൂട്ടായ്മയുള്ള കള്ളം പറയുന്ന ഡോക്ടറും നഴ്സും സന്തോഷത്തോടെ എല്ലാവരും കൂടി നാം പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പറഞ്ഞ ഉടനെ മരിക്കാൻ പോകുന്നവന് നിങ്ങളുടെ ജീവിതം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു.”

ക്കാൾ വലുതാണ് ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ചുമതലകൾ വേണ്ടവണ്ണം നിർവഹിക്കുക എന്നത്. ഇപ്പോൾ നിനക്കു ലഭിച്ച ചെറിയ ഒരു വിജയാനുഭവം നിന്നെ വല്ലാതെ സന്തോഷിപ്പിച്ച് അലസനാക്കിയാൽ നിന്റെ കക്ഷിയെ നിനക്ക് നിത്യമായി നഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഇടയാകും. അതിനുപകരം ബുദ്ധിപൂർവ്വം വളരെ സാവധാനം നിന്റെ കക്ഷിയുടെ ജീവിതത്തിൽ അവിടെയും ഇവിടെയുമൊക്കെ ചില ഇടപെടലുകൾ നടത്തിയാൽ അവസാനം അവനെ എന്നെന്നേക്കുമായി നമുക്കു ലഭിക്കും. മാത്രമല്ല ഇപ്പോൾ നിനക്കു ലഭിച്ച ഈ വിജയാനുഭവമാകുന്ന വീഞ്ഞ് ഒരു പാനപാത്രം നിറയെ നിനക്ക് ആവശ്യമുള്ളപ്പോഴൊക്കെ കുടിക്കുവാൻ കഴിയുന്നവണ്ണം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് താൽക്കാലികമായ ആവേശമൊന്നും നിന്നെ പ്രധാനലക്ഷ്യത്തിൽ നിന്ന് വ്യതിചലിപ്പിക്കാൻ ഇടയാകരുത്. വിശ്വാസത്തെ ഇടിച്ചു കളയുക, നല്ല ഗുണങ്ങൾ രൂപപ്പെടാതെ തടയുക എന്നിവയാണല്ലോ മുഖ്യലക്ഷ്യം. നിന്റെ കക്ഷിയുടെ പ്രതികരണം വിശദമായി എഴുതുക. അവനെ ഒരു തീവ്ര ദേശീയവാദിയാക്കുന്നതാണോ അതോ ഒരു യുദ്ധവിരുദ്ധനാക്കുന്നതാണോ ഏതാണ് നല്ലതെന്ന്

അപ്പോൾ അറിയാൻ കഴിയും. വീണ്ടും പറയട്ടെ യുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച് അമിതമായ പ്രതീക്ഷ ഒന്നും വേണ്ട.

തീർച്ചയായും യുദ്ധം നമ്മെ രസിപ്പിക്കുന്ന ഒന്നാണ്. പെട്ടെന്ന് അതീമനുഷ്യരിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന കഷ്ടതയും ഭയവും അധോലോകത്തിലെ പിതാവിന്റെ നമ്മെപ്പോലെയുള്ള പതിനായിരക്കണക്കിനു പ്രവർത്തകരുടെ മനസ്സിന് ഉത്സാഹം നൽകുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഈ കാര്യങ്ങൾ ഒക്കെ വഴി ഈ മനുഷ്യരെ നിത്യമായി നമ്മുടെ അധോലോകത്തിലെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ആക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ നമുക്ക് ശരിയായ സന്തോഷം ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. താൽക്കാലികമായി ഉണ്ടാകുന്ന കഷ്ടതയും പ്രയാസവും അനുഭവിച്ച് വിഷമിച്ചിരുന്ന ചിലർ പിന്നീട് നമ്മുടെ പിടിയിൽനിന്നും രക്ഷപെട്ടു പോകുമ്പോൾ നമുക്കു വളരെ നിരാശതോന്നും. നമ്മുടെ ശത്രു തനിക്കു പ്രിയപ്പെട്ട ചിലർക്കു ചില കഷ്ടതകളൊക്കെ അനുഭവിക്കും. അപ്പോൾ നമുക്കു വലിയ സന്തോഷം തോന്നും. എന്നാൽ അവർ സഹിഷ്ണുതയോടെ ഈ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ച് മുന്നോട്ട് പോകുമ്പോൾ അത് നമുക്കൊരു ഭയങ്കര പിഡാനുഭവം തന്നെയാണ് നമ്മെ ഇങ്ങനെ പീഡിപ്പിക്കുക എന്നത് നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ വളരെ പ്രാകൃത

മായ ഒരു ആയുധമാണ്. ഈ യുദ്ധത്തെ എങ്ങനെ ഉപയോഗിക്കാം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ എങ്ങനെ ആസ്വദിക്കാം എന്ന് ചിന്തിക്കുന്നതാണ് നമുക്ക് നല്ലത്. കാരണം നമുക്ക് അനുകൂലമല്ലാത്ത പല കാര്യങ്ങൾ അതിലുണ്ട്. യുദ്ധത്തിൽ കാണുന്ന ക്രൂരതയും അനുകമ്പയില്ലായ്മയും നമ്മെ സഹായിക്കുന്ന നല്ല ഘടകങ്ങളാണെന്ന് ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ തോന്നാം. പക്ഷേ നാം വേണ്ടവണ്ണം ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഈ കഷ്ടതയുടെ നടുവിലും ആയിരങ്ങൾ നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ പക്ഷത്തേക്ക് തിരിയുന്നത് നാം കാണും. വേറെയൊരു കൂട്ടം അത്രത്തോളം ഒരുപക്ഷേ പോയില്ലെങ്കിലും തങ്ങളുടെ സ്വാർത്ഥതാൽപര്യങ്ങളിലുള്ള ശ്രദ്ധവിട്ട് മറ്റ് പല നല്ല കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങും.⁴ ഇവിടെ നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ ഒരു “അന്യായപ്രവൃത്തിയുണ്ട്” താൻ പൂർണ്ണമായും അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യരുടെ ചില പ്രവൃത്തികൾക്കു അവൻ പ്രതിഫലം നൽകുന്നു.

യുദ്ധം സംബന്ധിച്ച് നാം ഇഷ്ടപ്പെടാത്ത മറ്റൊരു കാര്യമാണ് അപ്പോൾ നടക്കുന്ന മരണങ്ങൾ. അതൊരിക്കലും നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നതരത്തിലുള്ള ഒന്നല്ല. മരിക്കാൻ

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

സാധ്യതയുണ്ട് എന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്നെയാണ് പലരും യുദ്ധമുന്നണിയിലേക്ക് പോകുന്നത്. നമ്മുടെ ശത്രുപക്ഷത്തുള്ള ചിലരാണെങ്കിൽ മരിക്കാൻ തയ്യാറായിത്തന്നെയാണ് പോകുന്നത്. അതിനുപകരം ഈ മനുഷ്യരെല്ലാം നല്ല ചെലവുകൂടിയ ആശുപത്രികളിൽ വച്ചാണ് മരിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് എത്ര നല്ലതാണെന്നോ? നമ്മളോട് കൂട്ടായ്മയുള്ള കള്ളം പറയുന്ന ഡോക്ടറും നഴ്സും സ്നേഹിതരും എല്ലാവരും കൂടി നാം പരിശീലിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പറഞ്ഞ് ഉടനെ മരിക്കാൻ പോകുന്നവന് നീണ്ട ഒരു ജീവിതം വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. അസുഖമാണെന്നതിന്റെ മറവിൽ തന്നിഷ്ടത്തിനു ജീവിക്കുവാനും പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. കൂട്ടത്തിൽ പണി അറിയാവുന്ന നമ്മുടെ ചില പ്രവർത്തകരും കൂടിയുണ്ടെങ്കിൽ മനുഷ്യരുടെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ കാണിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന

എല്ലാ ആത്മീയപ്രവർത്തനങ്ങളും തടഞ്ഞ് ഒരുവൻ മാനസാന്തരപ്പെടാതെ തന്നെ മരിക്കുവാൻ അവസരമുണ്ടാക്കുന്നു. നമുക്ക് എത്ര സന്തോഷകരമാണ് അങ്ങനെയുള്ള മരണങ്ങൾ? എന്നാൽ യുദ്ധസമയത്ത് എല്ലാവരും മരണത്തേക്കുറിച്ച് ഓർക്കുന്നതിനാൽ വേഗത്തിൽ ശത്രുപക്ഷത്തേക്കു തിരിയുന്നു. മാത്രമല്ല നമ്മുടെ ഏറ്റവും നല്ല ഒരു ആയുധമായ ലോകസ്നേഹത്തിന് ആ സമയം ഒരു വിലയുമുണ്ടാകുകയില്ല.

മനുഷ്യരുടെ വിശ്വാസം തകർക്കാൻ പറ്റിയ ഒരു സമയമാണ് യുദ്ധമെന്ന് നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ചിലർ പറയാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതല്പം അതിശയോക്തിയായിട്ടാണ് എനിക്ക് തോന്നുന്നത്.⁶ നമ്മുടെ ശത്രു തന്റെ പക്ഷത്തുള്ളവരോട് വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണ് കഷ്ടത

യെന്നത് നിങ്ങളുടെ നിത്യരക്ഷയുടെ ഭാഗമാണെന്നുള്ളത്! ഒരു യുദ്ധം കൊണ്ട് തകരുന്ന വിശ്വാസമുള്ളവരൊന്നും നമുക്ക് വലിയ കാര്യമുള്ളവരല്ല. എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക സമയത്ത് പെട്ടെന്നുണ്ടാകുന്ന ഒരു ഭീകരവസ്ഥയോ മരണമോ ശരീരവേദനയോ ഒക്കെ തൽക്കാലത്തേക്ക് ഈ മനുഷ്യരുടെ വിശ്വാസം തകർക്കാൻ ഒരു പക്ഷേ നമ്മെ സഹായിച്ചേക്കും. അപ്പോൾ മനുഷ്യർ നമ്മുടെ ശത്രുവിനോട് അപേക്ഷിച്ചാൽ ഉടനെ അവൻ അവരെ സഹായിക്കാൻ എത്തും എന്ന കാര്യം നീ മറക്കരുത്. നിന്റെ പ്രവർത്തനം സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തവും വിശദവുമായ ഒരു മറുപടി പ്രതീക്ഷിച്ചു കൊണ്ട് കത്ത് ചുരുക്കട്ടെ.

സ്നേഹപൂർവ്വം
അമ്മാവൻ പിശാച്

അടിക്കുറിപ്പുകൾ

1 'മനുഷ്യർ വീണ്ടും ഒരു യുദ്ധം തുടങ്ങി'....

യൂറോപ്പിൽ അക്കാലത്തു പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ട ലോക മഹായുദ്ധത്തെക്കുറിച്ച്യാണു സൂചന.

2. 'മനുഷ്യരുടെ ആത്മാവിന് ഒരു സ്വസ്ഥതയും നൽകാതെ ഭയത്തിലും ഉത്കണ്ഠയിലും...രുചിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു, അല്ലേ?'

യുദ്ധം മനുഷ്യരെ ഭയത്തിലേക്കും ഉത്കണ്ഠയിലേക്കും തള്ളിവിട്ടത് പിശാചുക്കൾക്ക് ഇഷ്ടമായി. മനുഷ്യർ ഈ നിലയിൽ വ്യഥ അനുഭവിക്കുന്നതുകണ്ടു രസിക്കാൻ അവസരം ലഭിച്ചത്, തങ്ങളുടെ അധ്വാനത്തിനു ലഭിച്ച താൽക്കാലിക പ്രതിഫലമായാണ് പിശാചുക്കൾ കണക്കുകൂട്ടുന്നത്!

3. 'അവർ സഹിഷ്ണുതയോടെ ഈ കഷ്ടതകൾ സഹിച്ചു... അതു നമുക്ക് ഒരു ഭയങ്കര പീഡാനുഭവം തന്നെയാണ്'

ദൈവം (പിശാചിന്റെ ഭാഷയിൽ 'നമ്മുടെ ശത്രു') മനുഷ്യർക്ക് ചില കഷ്ടതകൾ അനുവദിക്കും. പക്ഷേ അതിനുമുമ്പിൽ പിറുപിറുക്കാതെ മനുഷ്യർ അതു സഹിഷ്ണുതയോടെ സഹിക്കുന്നതു കാണുന്നതു പിശാചുക്കൾക്ക് പ്രാണവേദനയാണ്. കഷ്ടതയുടെ നടുവിലും മനുഷ്യർ സഹിഷ്ണുതയോടും സ്നേഹത്തോടും പെരുമാറാൻ അനുവദിക്കുന്നതുവഴി ദൈവം തങ്ങളെ പീഡിപ്പിക്കുകയായെന്നു പിശാചുക്കൾ ചിന്തിക്കുന്നു! (കഷ്ടതയുടെ മുൻപിൽ സഹിഷ്ണുതയോടെ പെരുമാറുവോൾ നാം പിശാചിനെതിരെ ദൈവ

കരങ്ങളിൽ ഒരു ഇണങ്ങിയ ആയുധമായി മാറുകയാണെന്നത് ഇതു നമ്മെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.)

4. 'ഈ കഷ്ടതയുടെ നടുവിലും ആയിരങ്ങൾ നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ പക്ഷത്തേക്കു തിരിയുന്നതു നാം കാണാം. വേറൊരു കൂട്ടം... നല്ല കാര്യങ്ങളിലും ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ തുടങ്ങും'

യുദ്ധം മനുഷ്യർക്കു ദുരിതവും കഷ്ടപ്പാടും നൽകുന്നതുകൊണ്ട് പിശാചുക്കൾ പൊതുവേ അതിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നവരാണ്. പക്ഷേ പരിചയസമ്പന്നനായ അമ്മാവൻ പിശാച് ഇവിടെ യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു 'അപകട'ത്തിലേക്കു വിരൽ ചൂണ്ടുകയാണ്. യുദ്ധ സമയത്ത് അനേകരും മനുഷ്യായുസ്സിന്റെ ക്ഷണികതയെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കി ദൈവത്തിലേക്കു തിരിയുവാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. മറ്റുചിലർ അത്രത്തോളം പോയില്ലെങ്കിലും സ്വാർത്ഥ താൽപര്യങ്ങളിലുള്ള ശ്രദ്ധവിട്ട് ആത്മീയ വിഷയങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞേക്കാം. രണ്ടും പിശാചുക്കളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ 'അപകടകരമായ പ്രവണത'യാണ്. യുദ്ധംകൊണ്ടു പല പ്രയോജനം ഉണ്ടെങ്കിലും ഇങ്ങനെ ചില ദോഷങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെന്ന് അമ്മാവൻ പിശാച് ഇവിടെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു.

5. 'നമുക്ക് എത്ര സന്തോഷകരമാണ് അങ്ങനെയുള്ള മരണങ്ങൾ'

യുദ്ധക്കളത്തിൽ ഒരുവൻ മരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ ആശുപത്രിയിൽക്കിടന്നു മരിക്കുന്നതാണ് തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കു നല്ലതെന്നാണ്

അമ്മാവൻ പിശാചിന്റെ വാദം. കാരണം, യുദ്ധക്കളത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നവൻ എപ്പോഴും മരണത്തെ മുന്നിൽ കാണുന്നതുകൊണ്ട് അതേ പുറ്റി ചിന്തിക്കുകയും മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ തയ്യാറെടുക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കുന്നവനോട് ഡോക്ടറും നേഴ്സും ബന്ധുക്കളും 'രോഗമല്ലാം ഭേദമായെന്ന്' കള്ളം പറയുന്നതുകൊണ്ട് അവൻ മരണത്തിനുവേണ്ടി ഒട്ടും തയ്യാറെടുക്കുന്നില്ല. ഫലം അവൻ മാനസാന്തരപ്പെടാതെ പൊടുന്നനെ മരിക്കുന്നു. ഇത്തരം മരണത്തിലാണ് പിശാചുക്കൾക്ക് സന്തോഷമുള്ളത്.

6. 'ഇതല്പം അതിശയോക്തിയായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്'

യുദ്ധവും കഷ്ടതയും ആളുകളുടെ വിശ്വാസം തകർക്കാൻ പറ്റിയ സമയമായിട്ടാണ് പല പിശാചുക്കളും ചിന്തിക്കുന്നത്. പക്ഷേ അമ്മാവൻ പിശാചിനു വ്യത്യസ്തമായ അഭിപ്രായമാണുള്ളത്. കഷ്ടത തന്നെ പിൻപറ്റുന്നവർക്കുണ്ടെന്നു ദൈവം തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അപ്പോൾ ഒരു യഥാർത്ഥക്രിസ്ത്യാനി കഷ്ടതയെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കുമല്ലോ. "അതുകൊണ്ട് കഷ്ടത വന്നാൽ ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി വിശ്വാസം ത്യജിച്ചു കളയുകയില്ല. അഥവാ ഒരു കഷ്ടത കൊണ്ട് തകരുന്ന വിശ്വാസം ഉള്ളവനെ നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടും വലിയ കാര്യമൊന്നുമില്ല"- അമ്മാവൻ പിശാച് മനുഷ്യരെ എത്ര നന്നായി പഠിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നോക്കുക!

ജീവമൊഴികൾ

ജൂലൈ 2004

സത്യപ്രതിജ്ഞയിൽനിന്ന് 'ദൈവ'ത്തെ ഒഴിവാക്കേണ്ടന്ന് സുപ്രീംകോടതി

രാജ്യത്തോടു വിധേയത്വം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന സത്യപ്രതിജ്ഞയിലെ 'ദൈവത്തിനു കീഴിലുള്ള ഏക രാജ്യം' എന്ന പ്രയോഗം മാറ്റണമെന്ന ആവശ്യം അമേരിക്കയിലെ സുപ്രീം കോടതി തള്ളി. സത്യപ്രതിജ്ഞാവാചകത്തിലെ 'ദൈവത്തിനു കീഴിലുള്ള' എന്ന പ്രയോഗം മതപരം എന്നതിനെക്കാളേറെ അമേരിക്കയുടെ ചരിത്രത്തേയും സംസ്കാരത്തേയുമാണു പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതെന്നു കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കറൻസിയിൽ 'ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിൻ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്നു രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു മതപരമായ സൂചന എന്നതിനെക്കാളേറെ അമേരിക്കയുടെ ചരിത്രത്തെയാണു ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത്. കോടതി നടപടികൾ തുടങ്ങുമ്പോൾ 'ദൈവം ഈ ബഹുമാന്യ കോടതിയെ രക്ഷിക്കട്ടെ' എന്ന് പ്രസ്താവിക്കുന്നതും ഇതുപോലെയാണ്. സത്യപ്രതിജ്ഞാവാചകത്തിലെ 'ദൈവത്തിനു കീഴിലുള്ള' എന്ന പ്രയോഗത്തിനും ഇമ്മട്ടിലുള്ള ചരിത്രപരവും സാംസ്കാരികവുമായ സാംഗത്യമാണുള്ളതെന്നു കോടതി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

സത്യപ്രതിജ്ഞയിലെ ഈ പ്രയോഗം മതവും രാഷ്ട്രവും രണ്ടായി നില്ക്കണം എന്ന തത്വത്തിനു എതിരാണ് വാദിച്ച ഒരാൾ കേസു നൽകിയതിനെത്തുടർന്നാണ് സുപ്രീം കോടതി നിർണായകമായ ഈ വിധി പ്രഖ്യാപിച്ചത്.

ശ്രീലങ്കയിൽ പീഡനം പെരുകുന്നു

ശ്രീലങ്കയിൽ ന്യൂനപക്ഷമായ ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കെതിരെ ആക്രമണങ്ങൾ വർദ്ധിക്കുന്നു. ചില മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നൂറുവരോളം ആക്രമണങ്ങൾ നടന്നതായി റിപ്പോർട്ടുണ്ട്. ജാതികഹോല ഉറുമയ എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന രാഷ്ട്രീയ സംഘടനയാണ് ക്രിസ്തീയവിരുദ്ധ നടപടികൾക്കു മുൻകൈയെടുക്കുന്നതെന്ന് ആക്ഷേപമുണ്ട്. ബുദ്ധ സന്യാസിമാരാണ് ഈ പാർട്ടിക്കു നേതൃത്വം നൽകുന്നത്. സർക്കാർ അക്രമികൾക്കെതിരെ ശക്തമായ നടപടി സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും പ്രശ്നം വഷളാക്കുന്നുവെന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെടുന്നു.

മിഷനറിയെ വെടിവെച്ചുകൊന്നു

പാക്കിസ്ഥാനിലെ ലാഹോറിനു സമീപം ക്രിസ്തീയ മിഷനറി വെടിയേറ്റു മരിച്ചു. ജോർജ്ജ് മസിഹി എന്ന ഈ മിഷനറിയെ മുഖം മുടി ധരിച്ചെത്തിയ തീവ്രവാദികളാണു കൊലപ്പെടുത്തിയത്.

രണ്ടുവർഷമായി ഇദ്ദേഹം ഇവിടെ പ്രവർത്തിച്ചു വരികയായിരുന്നു. അന്നു മുതൽ വധഭീഷണിയും ഇദ്ദേഹത്തിനു നേരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. മിഷനറിക്ക് വീടുവാടകയ്ക്കു നൽകിയ വീട്ടുടമയോട് ഇദ്ദേഹത്തെ പുറത്താക്കണമെന്നു പലവട്ടം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നുവത്രേ. അതിനു വീട്ടുടമ തയ്യാറാകാതിരുന്നതിനെ തുടർന്നാണ് ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽ അതിക്രമിച്ചു കയറി വെടിവെപ്പും കൊലപാതകവും നടത്തിയത്. ജോർജ്ജ് മസിഹിയുടെ വയത്തോടെ ഭാര്യയും നാലു കുഞ്ഞുങ്ങളും അനാഥരായിരിക്കുകയാണ്.

യേശു എല്ലാറ്റിന്റേയും കേന്ദ്രം

15-ാം പേജ് തുടർച്ച

വലിൽ നിന്നും ദൈവത്തെ സമീപിക്കാൻ ഒരുപോലെ എളുപ്പമാണ്. യൂണിഫോം ധാരിയായ പട്ടാളക്കാരനും പുസ്തകത്തിനു മുമ്പിൽ തപസ്സിക്കുന്ന ചിന്തക്കനും യേശുവുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ ഒരേപോലെ സാധ്യമാണ്. യേശുക്രിസ്തു എല്ലാറ്റിന്റെയും കൃത്യം മധ്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആർക്കും തന്നെ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതൽ അവകാശമൊന്നും ഉന്നയിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. മറ്റൊരപ്പോലെയും എനിക്കും എവിടെ നിന്നും വേഗത്തിൽ യേശുവിനെ സമീപിക്കാമെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. വിശ്വപ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഐൻസ്റ്റീൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം തന്റെ വലിയ മനസ്സിൽ നിന്ന് കൈനീട്ടി മശിഹായെ തൊടാൻ കഴിയും. അതേ സമയം എഴുതാനും വായിക്കാനും അറിയാത്ത അനേകരും ഈ സമൂഹത്തിലുണ്ട്. പക്ഷേ മഹാനായ ഐൻസ്റ്റീനും ഒപ്പിടാൻ അറി

യാത്തതിനാൽ വിരൽ പതിപ്പിക്കുന്ന മനുഷ്യനും യേശുവിന്റെ മുൻപാകെ ഒരേ വിഭാഗത്തിലാണ്. ചക്രത്തിന്റെ വൃത്തപരിധിയിലാണ് ഇരുവരും. ഒരാൾക്കും മറ്റൊരാളെക്കാൾ അധിക സാധ്യതയൊന്നും ഇല്ല.

നിങ്ങൾ ചോദിച്ചേക്കാം "എങ്കിൽ പിന്നെ എല്ലാവരും യേശുവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ മുന്നോട്ടു വരാത്തതെന്താണ്?"

- കാരണം ഹൃദയ കാഠിന്യം, മത്സരം.
- കാരണം അവിശ്വാസം
- കാരണം മറ്റുകാര്യങ്ങളിലുള്ള വ്യഗ്രത
- കാരണം യേശുവിനെ നമുക്ക് ആവശ്യമാണെന്നു വാസ്തവത്തിൽ നാം വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്.

തങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തെക്കുറിച്ചു ബോധ്യം ഇല്ലാത്തതിനാലാണ് പതിനായിരങ്ങൾ യേശുവിനെതിരെ മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ നിങ്ങൾ

ളുടെ ആവശ്യം കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ആരായാലും നിങ്ങൾക്ക് അവിടുത്തെ അടുത്തേക്കു വിശ്വാസത്തോടെ വരികയും കൈനീട്ടി അവിടുത്തെ സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്യാം. അപ്പോൾ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാനായി അവിടുത്തെ ശക്തി നിങ്ങളിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്തുന്നതു നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവവേദ്യമാകും.

പഠിപ്പുള്ളവരെ മാത്രം രക്ഷിക്കാൻല്ല യേശു വന്നത്. അവിടുന്നു വന്നതു പാപികളെ രക്ഷിക്കാനാണ് - വെള്ളക്കാരെ മാത്രമല്ല, സുര്യനും കീഴെയുള്ള എല്ലാ നിറക്കാരേയും. ചെറുപ്പക്കാരെ മാത്രമല്ല, എല്ലാ പ്രായക്കാരെയും!

നമുക്ക് ഇതു വിശ്വസിക്കാം. യേശുവിനെ നമ്മുടെ കേന്ദ്രത്തിൽ സ്വീകരിച്ച് ആദരിക്കാം. യേശുവിനെയും നിങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള പരമപ്രധാനമായ കാര്യം ഇതാണ് - നിങ്ങൾ എവിടെ, ഏതു കോണിലായാലും, നിങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോൾ യേശുവുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ കഴിയും.

□

മൂന്നു പ്രാർത്ഥനകൾ, മൂന്നു മറുപടികൾ

കുന്നിൻ മുകളിൽ കാറ്റിൽ തലയാട്ടി നിൽക്കവേ, മൂന്നു മരങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഭാവിസ്വപ്നങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളും പങ്കുവെച്ചു. ഒന്നാമത്തെ മരം പറഞ്ഞു “ഭാവിയിൽ നിധി വയ്ക്കുന്ന ഒരു പെട്ടിയായി മാറണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. ദൈവം എന്നെ ക്കിലും എന്റെ ഈ ആഗ്രഹം സാധിപ്പിക്കും.”

“വൻ സമുദ്രത്തിൽ ഓടുന്ന ഒരു വലിയ കപ്പലാകണം. അതാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം.” രണ്ടാമത്തെ മരം തന്റെ മനസ്സു തുറന്നു. “അപ്പോൾ എനിക്ക് മഹാരാജാക്കന്മാരെ വഹിച്ചുകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ പലകോണുകളിലേക്കു യാത്ര ചെയ്യാൻ കഴിയും.”

കുന്നിൻ മുകളിലെ മൂന്നാമത്തെ മരം തന്റെ ആഗ്രഹം അറിയിച്ചു. “കാട്ടിലെ ഏറ്റവും പൊക്കം കൂടിയ, ഒറ്റത്തടി വൃക്ഷമായി എനിക്ക് നിൽക്കണം. അങ്ങനെ മലമുകളിൽ ആകാശത്തെ തൊട്ടു നിലക്കുമ്പോൾ എന്നെ കാണുന്ന മനുഷ്യരെല്ലാം സ്വർഗ്ഗത്തെയും ദൈവത്തെയും കുറിച്ച് ആലോചിക്കാൻ തുടങ്ങും. എല്ലാക്കാലത്തെയും മഹത്തായ വൃക്ഷം ഞാനായിരിക്കും. മനുഷ്യരെല്ലാം എപ്പോഴും എന്നെ ഓർക്കും.”

മൂന്നു മരങ്ങളും തങ്ങളുടെ ആഗ്രഹങ്ങൾ സഫലീകരിക്കാനായി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ തുടങ്ങി... ചില വർഷങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അന്ത്യത്തിൽ അവരുടെ സ്വപ്നം പൂർവ്വമായി സാധിച്ചു. ഒരു പറ്റം മരംവെട്ടുകാർ ഈ മരങ്ങളെ സമീപിച്ചു. അവരിൽ ഒരാൾ ആദ്യമരത്തെ നോക്കി പറഞ്ഞു “ഇതൊരു നല്ല കാതലുള്ള തടിയാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഞാനിതിനെ വെട്ടി മുറിച്ചു കഷണങ്ങളാക്കി ആശാരിക്കു വില്ക്കും.” അതുകേട്ടപ്പോൾ മരത്തിനു സന്തോഷമായി. ദൈവം തന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടല്ലോ. ആശാരി തന്നെ ഒരു നിധിപേടകമായിപ്പണിയുമെന്നു മരത്തിനു ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു.

മറ്റൊരു മരംവെട്ടുകാരൻ രണ്ടാമത്തെ മരത്തെ ഇങ്ങനെ വിലയിരുത്തി. “നല്ല കടുപ്പമുള്ള തടിയാണിത്. കപ്പൽപ്പണിക്കാർക്ക് ഇതിനെ

വില്ക്കും.” രണ്ടാമത്തെ മരത്തിന് ആഹ്ലാദം കൊണ്ടു വീർപ്പുമുട്ടി. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു മറുപടി നൽകിയതിനു മരം ദൈവത്തിനു നന്ദിപറഞ്ഞു.

മറ്റൊരു തടിവെട്ടുകാരൻ തന്നെ സമീപിച്ചപ്പോൾ മൂന്നാമത്തെ മരം പേടിച്ചു വിറച്ചു പോയി. നിർഭാഗ്യമെന്നു പറയട്ടെ, മൂന്നാമത്തെ മരംവെട്ടുകാരൻ ഇങ്ങനെയാണു തീരുമാനിച്ചത് “ഈ തടികൊണ്ട് എനിക്ക് വലിയ ആവശ്യമൊന്നും ഇല്ല. എങ്കിലും വെട്ടി അറുത്തു വെച്ചേക്കാം. എന്നെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ആവശ്യത്തിന് ഉപകരിച്ചാലോ?”

ഒന്നാമത്തെ മരം ഉറപ്പാക്കി ആശാരിയുടെ അടുത്ത് എത്തിയപ്പോൾ ആശാരി അതുപയോഗിച്ച് വളർത്തു മൃഗങ്ങൾക്കു തീറ്റ ഇട്ടുകൊടുക്കാനുള്ള ഒരു തടിപ്പട്ടി പണിയുകയാണു ചെയ്തത്. വൈക്കോൽ നിറയ്ക്കപ്പെട്ട ഒരു തൊഴുത്തിൽ കിടക്കാൻ ഇടവന്നപ്പോൾ, നിധിപേടകമായി മാറുന്നതു സ്വപ്നം കണ്ടിരുന്ന മരം സത്യത്തിൽ കരഞ്ഞുപോയി.! തന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേട്ടില്ലല്ലോ എന്ന് ആ മരം ഖേദിച്ചു. കപ്പൽശാലയിൽ എത്തപ്പെട്ട രണ്ടാമത്തെ മരം ഉപയോഗിച്ചു പണിക്കാർ അന്നേരത്തെ ആവശ്യം അനുസരിച്ച് ഒരു മീൻ പിടുത്തത്തിനുള്ള വള്ളമാണു പണിതത്.! കപ്പലാകുന്നതു സ്വപ്നം കണ്ട മരത്തിനു കൊച്ചുവള്ളമാകാനായിരുന്നു വിധി!

മൂന്നാമത്തെ മരത്തെ കഷണങ്ങളായി അറുത്തു മരപ്പണിശാലയുടെ തട്ടിൽ പുറത്ത് സൂക്ഷിച്ചു. എല്ലാവരും കാണുന്ന വൃക്ഷമായി കുന്നിൻമുകളിൽ നില്ക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ച മരം ഇരുളിൽ ആരാലും ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാതെ ദിനരാത്രങ്ങൾ തള്ളിനീക്കി. തന്റെ പ്രാർത്ഥന ദൈവം തള്ളിക്കളഞ്ഞല്ലോ - മരം ദുഃഖിച്ചു.

സംവത്സരങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞു. തങ്ങളുടെ സ്വപ്നങ്ങൾ മരങ്ങൾ മറന്നു പോയി. യൗവനത്തിലെ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു ദൈവം മറുപടി തന്നില്ലല്ലോ എന്ന ഖേദം മാത്രം ഉള്ളിലൊതുക്കി മരങ്ങൾ വർത്തമാന കാലയാഥാർത്ഥ്യവുമായി പൊരുത്തപ്പെട്ടു തുടങ്ങി.

അങ്ങനെയിരിക്കെ അതു സംഭവിച്ചു.... ഒരു രാത്രി ഒരു പുരുഷനും

സ്ത്രീയും വഴിയമ്പലത്തിൽ ഇടം തേടി എത്തി. അവൾ പ്രസവിച്ച കുഞ്ഞിനെ ഒന്നാമത്തെ മരത്തിന്റെ തടികൊണ്ടു പണിത പശുത്തൊട്ടിയിൽ അവർ കിടത്തി. മരത്തിന്റെ ജന്മം സഫലമായി. ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയനിധിയാണു താൻ ഇപ്പോൾ പേറുന്നതെന്നു തിരിച്ചറിഞ്ഞ മരം തന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ദൈവം നൽകിയ മറുപടിയിൽ സംതൃപ്തിയടഞ്ഞു.

രണ്ടാമത്തെ മരം കൊണ്ടു പണിത വഞ്ചിയിൽ ചില വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ചില പുരുഷന്മാർ കയറി തടാകത്തിന്റെ അക്കരയിലേക്കു യാത്രയായി. യാത്രയ്ക്കിടയിൽ കാറ്റും കോളും വന്നപ്പോൾ കോമള രൂപനായ അവരുടെ നായകൻ കാറ്റിനേയും കടലിനേയും ശാസിച്ചു. ശാന്തത വന്നു! ലോകത്തിലെ ഏതു രാജാക്കന്മാരെക്കാളും വലിയവനായ രാജാധിരാജന് യാത്ര ചെയ്യാനുള്ള പടക് ആകാൻ കഴിഞ്ഞതിൽ, രണ്ടാമത്തെ മരം ചാരിതാർത്ഥ്യം അടഞ്ഞു. തന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ലഭിച്ച ഈ മറുപടി മരത്തിന് ഏറെ സന്തോഷം നൽകി.

പിന്നേയും നാളുകൾ ചിലതു കഴിഞ്ഞു. ഒരിക്കൽ മൂന്നാമത്തെ മരത്തിന്റെ തടികൾ ചിലർ എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി. തെരുവീഥിയിലൂടെ ആ തടിക്കഷണവും തോളിലേറ്റി ഒരു വൻ നടന്നു. ആളുകൾ അവനെ പരിഹസിച്ചു. ഉപദ്രവിച്ചു. ഒടുവിൽ ആ തടിക്കഷണങ്ങളിൽ തന്നെ തറച്ച് അവനെ ക്രൂശിച്ചു.

കുന്നിൻമുകളിൽ ക്രൂശായി ഉയർന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ദൈവം അപ്രതീക്ഷിതമായി നൽകിയ മറുപടി ഓർത്തു മൂന്നാമത്തെ മരം ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. കുന്നിൻ മുകളിൽ എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമായി നടുവിലത്തെ ക്രൂശായി നിന്ന ആ മരം ചരിത്രത്തിലെ തന്നെ ഏറ്റവും നിർണ്ണായകമായ മരമായി മാറുകയായിരുന്നല്ലോ.